ISSN 1725-2504

Europeiska unionens officiella tidning

C 285

femtioförsta årgången

Svensk utgåva

8 november 2008

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer | Innehållsförteckning | Sida

IV *Upplysningar*

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

Domstolen

2008/C 285/01 Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*
EUT C 272, 25.10.2008 1

V *Yttranden*

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2008/C 285/02 Förenade målen C-75/05 P och C-80/05 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 september 2008 – Förbundsrepubliken Tyskland (mål C-75/05 P) respektive Glunz AG och OSB Deutschland GmbH (mål C-80/05 P) mot Kronofrance SA och Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Statligt stöd – Beslut av kommissionen om att inte göra invändningar – Talan om ogiltigförklaring – Upptagande till sakprövning – Intresserade parter – Regionalstöd till stora investeringsprojekt – 1998 års sektorsövergripande rambestämmelser) 2

SV

Pris:
18 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

Informationsnummer	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 285/03	Förenade målen C-402/05 P och C-415/05 P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 3 september 2008 – Yassin Abdullah Kadi, Al Barakaat International Foundation mot Europeiska unionens råd, Europeiska gemenskapernas kommission, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik (GUSP) – Restriktiva åtgärder mot personer och enheter som är associerade med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna – Förenta nationerna – Säkerhetsrådet – Resolutioner antagna med stöd av kapitel VII i Förenta nationernas stadga – Genomförande i gemenskapen – Gemensam ståndpunkt 2002/402/GUSP – Förordning (EG) nr 881/2002 – Åtgärder som avser personer och enheter som finns införda i en förteckning som upprättats av ett FN-organ – Frysning av penningmedel och ekonomiska tillgångar – Kommitté vid säkerhetsrådet som inrättats genom punkt 6 i säkerhetsrådets resolution 1267 (1999) (sanktionskommittén) – Upptagande av dessa personer och enheter i bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 – Talan om ogiltigförklaring – Gemenskapens behörighet – Rättslig grund som utgörs av artiklarna 60 EG, 301 EG och 308 EG i förening – Grundläggande rättigheter – Rätten till respekt för den egna egendomen, rätten att yttra sig och rätten till en verksam domstolsprövning)	2
2008/C 285/04	Förenade målen C-120/06 P och C-121/06 P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 9 september 2008 – Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchi SpA (FIAMM), Fabrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc. (FIAMM Technologies) och Giorgio Fedon & Figli SpA, Fedon America, Inc. mot Europeiska unionens råd, Europeiska gemenskapernas kommission och Konungariket Spanien (Överklagande – Rekommendationer och utslag från Världshandelsorganisationens (WTO) tvistlösningsorgan – Tvistlösningsorganets konstaterande att gemenskapsordningen för import av bananer är oförenlig med WTO-reglerna – Amerikas förenta staters införande av motåtgärder i form av en tilläggstull på import av vissa produkter från olika medlemsstater – Motåtgärder som har bemyndigats av WTO – Utomobligatoriskt skadeståndsansvar för gemenskapen föreligger inte – Handläggningstid vid förstainstansrätten – Skälig tid – Yrkande om skälig gottgörelse)	3
2008/C 285/05	Mål C-279/06: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 september 2008 (begäran om förhandsavgörande från Audiencia Provincial de Madrid, Spanien) – CEPSA, Estaciones de Servicio SA mot LV Tobar e Hijos SL (Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Avtal mellan företag – Artikel 81 EG – Förordning (EEG) nr 1984/83 – Artiklarna 10-13 – Förordning nr 2790/1999 – Artikel 4 a – Exklusivt inköpsavtal avseende oljeprodukter mellan en bensinstationsinnehavare och ett oljebolag – Undantag)	4
2008/C 285/06	Mål C-305/06: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 september 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott – Kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna – Direktiv 92/106/EEG – Avslutande vägtransporter som utgör en integrerad del av kombinerade transporter – Närmast lämpliga urlastningsstation)	5
2008/C 285/07	Mål C-316/06: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 september 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland (Fördragsbrott – Miljö – Direktiv 91/271/EEG – Utsläpp och sanitära olägenheter – Rening av avloppsvatten från tätbebyggelse)	5
2008/C 285/08	Förenade målen C-428/06 och C-434/06: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 september 2008 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien)) – Unión General de Trabajadores de La Rioja (UGT Rioja) (C-428/06) och Comunidad Autónoma de La Rioja (C-429/06) mot Juntas Generales del Territorio Histórico de Vizcaya, Diputación Foral de Vizcaya, Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Bilbao och Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Comunidad Autónoma de La Rioja (C-430/06) och Comunidad Autónoma de Castilla y León (C-433/06) mot Diputación Foral de Álava, Juntas Generales de Álava och Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Comunidad Autónoma de La Rioja (C-431/06) och Comunidad Autónoma de Castilla y León (C-432/06) mot Diputación Foral de Guipúzcoa, Juntas Generales de Guipúzcoa och Confederación Empresarial Vasca (Confebask), samt Comunidad Autónoma de Castilla y León (C-434/06) mot Diputación Foral de Vizcaya, Juntas Generales del Territorio Histórico de Vizcaya, Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Bilbao och Confederación Empresarial Vasca (Statligt stöd – Skatteåtgärder som vidtas av ett regionalt eller lokalt organ – Selektiv karaktär)	6

SV

Informationsnummer	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 285/09	Mål C-11/07: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 september 2008 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Beroep te Gent – Belgien) – Hans Eckelkamp, Natalie Eckelkamp, Monica Eckelkamp, Saskia Eckelkamp, Thomas Eckelkamp, Jessica Eckelkamp, Joris Eckelkamp mot Belgische Staat (Fri rörlighet för kapital – Artiklarna 56 EG och 58 EG – Arvsskatt – Nationell lagstiftning om beräkning av övergångsskatt på fastigheter enligt vilken det inte är tillåtet att från värdet på en fastighet dra av skulder för vilka säkerhet ställts i form av pant i fastigheten på grund av att arvlåtaren vid sitt frånfälle hade sitt hemvist i en annan medlemsstat – Restriktioner – Skäl – Saknas)	6
2008/C 285/10	Mål C-43/07: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 september 2008 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – D.M.M.A. Arens-Sikken mot Staatssecretaris van Financiën (Fri rörlighet för kapital – Artiklarna 73b och 73d i EG-fördraget (nu artiklarna 56 EG och 58 EG) – Nationell lagstiftning avseende arvsskatt och övergångsskatt i vilken det inte föreskrivs en rätt, vid beräkningen av dessa skatter, till avdrag för skulder, som föranletts av en overtilldelning till följd av ett testamentariskt förordnande om bodelning, när arvlåtaren vid sitt frånfälle inte hade hemvist i den medlemsstat där den fastighet som omfattas av arvet är belägen – Restriktion – Skäl – Föreligger inte – Bilateralt avtal för att undvika dubbelbeskattning saknas – Konsekvenser för begränsningen av den fria rörligheten för kapital av att en kompensation till undvikande av dubbelbeskattning är lägre i den medlemsstat där nämnda person har sitt hemvist)	7
2008/C 285/11	Mål C-141/07: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 11 september 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott – Åtgärder med motsvarande verkan som kvantitativa restriktioner – Skydd för folkhälsan – Motivering – Apotek – Direktleverans av läkemedel till sjukhus – Närheten till det berörda sjukhuset)	8
2008/C 285/12	Mål C-228/07: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 september 2008 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof (Österrike)) – Jörn Petersen mot Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Niederösterreich (Social trygghet – Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 – Artiklarna 4.1 b och g, 10.1 samt 69 – Fri rörlighet för personer – Artiklarna 39 EG och 42 EG – Lagreglerad pensions- och olycksfallsförsäkring – Försäkringsförmån på grund av nedsatt arbetsförmåga eller invaliditet – Förskott som utbetalas till arbetslösa sökande – Klassificering av förmånen som arbetslöshetsförmån eller invaliditetsförmån – Bosättningsvillkor)	8
2008/C 285/13	Mål C-251/07: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 11 september 2008 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen (Sverige)) – Gävle Kraftvärme AB mot Länsstyrelsen i Gävleborgs län (Miljö – Direktiv 2000/76/EG – Avfallsförbränning – Klassificering av en anläggning för produktion av värme och elektricitet – Begreppen förbränningsanläggning och samförbränningsanläggning)	9
2008/C 285/14	Mål C-265/07: Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 september 2008 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale ordinario di Roma) – Caffaro Srl mot Azienda Unità Sanitaria Locale RM/C (Handelstransaktioner – Direktiv 2000/35/EG – Bekämpande av sena betalningar – Förfarande för indrivning av obestridda fordringar)	9
2008/C 285/15	Mål C-274/07: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 11 september 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Litauen (Fördragsbrott – Direktiv 2002/22/EG – Samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster – Artikel 26.3 – Gemensamma europeiska larmnumret – Tillhandahållande av lokaliseringsuppgifter om den uppringande)	10

SV

(Fortsättning på nästa sida.)

Informationsnummer	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 285/16	Mål C-447/07: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 11 september 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Artikel 39 EG – Anställda i offentlig förvaltning – Sjökaptener och fartygsbefäl (styrmän) – Tilldelning av offentliga maktbefogenheter ombord – Krav på medborgarskap i flaggstaten)	10
2008/C 285/17	Mål C-156/07: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 10 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato (Italien)) – Salvatore Aiello m.fl. mot Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato Tecnico – scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano SpA, Metropolitana milanese SpA (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 85/337/EEG – Bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt – Byggande av en väg i Milano)	11
2008/C 285/18	Mål C-225/07: Domstolens beslut (tredje avdelningen) av den 3 juli 2008 – (begäran om förhandsavgörande av Amtsgericht Landau/Isar – Tyskland) – Brottmål mot Rainer Günther Möginger (Artikel 104.3 första stycket i rättegångsreglerna – Direktiv 91/439/EEG – Ömsesidigt erkännande av körkort – Indragning av körkort – Spärrtid för att utfärda nytt körkort – Giltigheten av ett körkort som har utfärdats i en annan medlemsstat under spärrtiden)	11
2008/C 285/19	Mål C-448/07 P: Domstolens beslut av den 20 juni 2008 – Ayuntamiento de Madrid, Madrid Calle 30, SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Tillhandahållande av uppgifter vid förfarandet vid alltför stora underskott – Förordning (EG) nr 3605/93 – Europeiska nationalräkenskapssystemet 1995 (ENS 95) – Förordning (EG) nr 2223/96 – Klassificering av organet "Madrid Calle 30" i sektorn "offentliga myndigheter" – Eurostats pressmeddelande – Rättsakt mot vilken talan kan väckas)	12
2008/C 285/20	Mål C-497/07 P: Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 27 juni 2008 – Philip Morris Products SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Överklagande – Gemenskapsvarumärke – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 – Tredimensionellt varumärke som återger formen av ett cigarettpaket – Avslag på registreringsansökan)	12
2008/C 285/21	Mål C-6/08 P: Domstolens beslut av den 19 juni 2008 – US Steel Košice s.r.o. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Direktiv 2003/87/EG – System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser – Samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar – Slovakiska republiken – Anslutningsakt – Fördelning av utsläppsrätter – Perioden 2008-2012 – Villkor – Direkt påverkan – Avvisning)	13
2008/C 285/22	Mål C-104/08: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 19 juni 2008 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich – Österrike) – Marc André Kurt mot Bürgermeister der Stadt Wels (Artiklarna 92.1 och 104.3 i rättegångsreglerna – Grundläggande friheter – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Lagstadgat krav på examen för att tillstånd att driva en körskola ska utfärdas – Diskriminering av de egna medborgarna i förhållande till medborgare från andra medlemsstater)	13
2008/C 285/23	Mål C-152/08: Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 25 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justcia de Madrid (Spanien)) – Real Sociedad de Fútbol SAD, Nihat Kahveci mot Consejo Superior de Deportes, Real Federacíon Española de Fútbol (Artikel 104.3 i rättegångsreglerna – Associeringsavtalet EEG-Turkiet – Artikel 37 i tilläggsprotokollet – Direkt effekt – Anställningsvillkor – Icke-diskrimineringsprincipen – Fotboll – Begränsning av det antal professionella spelare som är medborgare i tredjeland som får användas i nationellt tävlingsspel)	14

SV

Informationsnummer	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 285/24	Mål C-207/08: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 11 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Panevėžio apygardos teismas, Litauen) – Brottmål mot Edgar Babanov (Artikel 104.3 första stycket i rättegångsreglerna – Jordbruk – Fri rörlighet för varor – Nationell lagstiftning om förbud mot odling av alla typer av hampa)	15
2008/C 285/25	Mål C-84/08 P: Överklagande ingett den 21 februari 2008 av Athanasios Pitsiorlas av den dom som förstainstansrätten (femte avdelningen) meddelade den 27 november 2007 i de förenade målen T-3/00 och T-337/04, Athanasios Pitsiorlas mot Europeiska unionens råd och Europeiska centralbanken	15
2008/C 285/26	Mål C-327/08: Talan väckt den 17 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike	15
2008/C 285/27	Mål C-333/08: Talan väckt den 18 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike	16
2008/C 285/28	Mål C-335/08 P: Överklagande ingett den 21 juli 2008 av Transports Schiocchet – Excursions SARL av det beslut som förstainstansrätten meddelade den 19 maj 2008 i mål T-220/07, Transports Schiocchet – Excursions mot kommissionen	17
2008/C 285/29	Mål C-342/08: Talan väckt den 24 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien	17
2008/C 285/30	Mål C-352/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 31 juli 2008 – Modehuis A. Zwijnenburg BV mot Staatssecretaris van Financiën	18
2008/C 285/31	Mål C-354/08: Talan väckt den 30 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike	18
2008/C 285/32	Mål C-359/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 4 augusti 2008 – Stichting Greenpeace Nederland mot Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, den andra parten i förfarandet är: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division	19
2008/C 285/33	Mål C-360/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 4 augusti 2008 – 1. Stichting Greenpeace Nederland och 2. Stichting ter Voorkoming Misbruik Genetische Manipulatie "VoMiGen" mot Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, den andra parten i förfarandet är: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division	20
2008/C 285/34	Mål C-361/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 4 augusti 2008 – Stichting Greenpeace Nederland mot Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, den andra parten i förfarandet är: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division	21
2008/C 285/35	Mål C-363/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 7 augusti 2008 – Romana Slanina mot Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien	22
2008/C 285/36	Mål C-365/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 11 augusti 2008 – Agrana Zucker GmbH mot Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft	22
2008/C 285/37	Mål C-369/08: Talan väckt den 12 augusti 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland	23

SV

(Fortsättning på nästa sida.)

Informationsnummer	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida

2008/C 285/38 Mål C-370/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 13 augusti 2008 – Data I/O GmbH mot Bundesfinanzdirektion Südost 24

2008/C 285/39 Mål C-371/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland) den 14 augusti 2008 – Nural Örnek mot Land Baden-Württemberg 24

2008/C 285/40 Mål C-372/08 P: Överklagande ingett den 14 augusti 2008 av Atlantic Dawn Ltd, Antarctic Fishing Co. Ltd, Atlantean Ltd, Killybegs Fishing Enterprises Ltd, Doyle Fishing Co. Ltd, Western Seaboard Fishing Co. Ltd, O'Shea Fishing Co. Ltd, Aine Fishing Co. Ltd, Brendelen Ltd, Cavankee Fishing Co. Ltd, Ocean Trawlers Ltd, Eileen Oglesby, Noel McGing, Mullglen Ltd, Bradan Fishing Co. Ltd, Larry Murphy, Pauric Conneely, Thomas Flaherty, Carmarose Trawling Co. Ltd, Colmcille Fishing Ltd av den dom som förstainstansrätten meddelade den 2 juni 2008 i mål T-172/07, Atlantic Dawn Ltd, Antarctic Fishing Co. Ltd, Atlantean Ltd, Killybegs Fishing Enterprises Ltd, Doyle Fishing Co. Ltd, Western Seaboard Fishing Co. Ltd, O'Shea Fishing Co. Ltd, Aine Fishing Co. Ltd, Brendelen Ltd, Cavankee Fishing Co. Ltd, Ocean Trawlers Ltd, Eileen Oglesby, Noel McGing, Mullglen Ltd, Bradan Fishing Co. Ltd, Larry Murphy, Pauric Conneely, Thomas Flaherty, Carmarose Trawling Co. Ltd, Colmcille Fishing Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission 25

2008/C 285/41 Mål C-377/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 23 april 2008 – EGN BV – det italienska dotterbolaget mot Agenzia delle Entrate 25

2008/C 285/42 Mål C-382/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Österrike) den 25 augusti 2008 – Michael Neukirchinger mot Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen 26

2008/C 285/43 Mål C-386/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 1 september 2008 – Brita GmbH mot Hauptzollamt Hamburg-Hafen 26

2008/C 285/44 Mål C-389/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Grondwettelijk Hof (Belgien) den 8 september 2008 – Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar NV, Uninet International NV, T2 Belgium NV och KPN Belgium NV mot Minsterraad, ytterligare deltagare i rättegången: Belgacom NV 27

2008/C 285/45 Mål C-390/08: Talan väckt den 5 september 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg 27

2008/C 285/46 Mål C-393/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 10 september 2008 – Emanuela Sbarigia mot Azienda USL RM/A, Comune di Roma, Assiprofar – Associazione Sindacale Proprietari Farmacia e Ordine dei Farmacisti della Provincia di Roma 28

2008/C 285/47 Mål C-394/08 P: Överklagande ingett den 12 september 2008 av Zipcar, Inc. av den dom som förstainstansrätten meddelade den 25 juni 2008 i mål T-36/07, Zipcar, Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) 28

2008/C 285/48 Mål C-400/08: Talan väckt den 16 september 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien 29

2008/C 285/49 Mål C-402/08: Talan väckt den 18 september 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Slovenien 30

2008/C 285/50 Mål C-419/08 P: Överklagande ingett den 23 september 2008 av Trubowest Handel GmbH och Viktor Makarov av den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen) meddelade den 9 juli 2008 i mål T-429/04, Trubowest Handel GmbH och Viktor Makarov mot rådet och kommissionen 30

SV

Informationsnummer	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 285/51	Mål C-426/08: Talan väckt den 25 september 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Cypern	31
2008/C 285/52	Mål C-427/08: Talan väckt den 25 september 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland	31
2008/C 285/53	Mål C-215/07: Beslut meddelat av ordföranden på domstolens fjärde avdelning den 25 juni 2008 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Verlag Schawe GmbH mot Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG	32
2008/C 285/54	Mål C-401/07: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 5 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna	32
2008/C 285/55	Mål C-419/07: Beslut meddelat av ordföranden på domstolens åttonde avdelning av den 8 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Sverige	32
2008/C 285/56	Mål C-30/08: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 9 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	32
2008/C 285/57	Mål C-121/08: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 8 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland	32
	Förstainstansrätten	
2008/C 285/58	Mål T-20/03: Förstainstansrättens dom av den 24 september 2008 – Kahla/Thüringen Porzellan mot Europeiska gemenskapernas kommission (Statligt stöd – Befintligt stöd eller nytt stöd – Företag i svårigheter – Rättssäkerhetsprincipen – Principen om skydd för berättigade förväntningar – Kriteriet avseende en privat investerare – Förenlighet med den gemensamma marknaden – Villkor)	33
2008/C 285/59	Mål T-496/04: Förstainstansrättens dom av den 16 september 2008 – Nortrail Transport mot kommissionen (Tullunion – Extern gemenskapstransitering – Fiskeriprodukter från Norge – Ansökan om eftergift och återbetalning av importtullar – Skälighetsklausul – Förordningarna (EEG) nr 2913/92 och nr 2454/93 – Särskilda omständigheter – Retroaktivt öppnande av tullkvoter)	33
2008/C 285/60	Mål T-47/05: Förstainstansrättens dom av den 18 september 2008 – Angé Serrano m.fl. mot parlamentet (Personalmål – Tjänstemän – Godkända interna uttagningsprov för förflyttning mellan kategorier under de tidigare tjänsteföreskrifterna – De nya tjänsteföreskrifternas ikraftträdande – Övergångsregler om placering i lönegrader – Ändring av de rangordningar som hade upprättats under de tidigare tjänsteföreskrifterna – Upptagande till sakprövning – Invändning om rättsstridighet – Förvärvade rättigheter – Berättigade förväntningar – Proportionalitet – Likabehandling – Principen om god förvaltningssed och omsorgsplikt)	34
2008/C 285/61	Mål T-248/05: Förstainstansrättens dom av den 24 september 2008 – HUP Uslugi Polska mot harmoniseringsbyrån – Manpower (I.T.@MANPOWER) (Gemenskapsvarumärke – Ogiltighetsförfarande – Ordmärket I.T.@MANPOWER – Absoluta registreringshinder – Särskiljningsförmåga – Särskiljningsförmåga saknas – Kännetecken eller upplysningar som har kommit att bli en sedvanlig beteckning saknas – Varumärke som är ägnat att vilseleda allmänheten saknas – Artikel 7.1 b-d och g samt artikel 51.1 a i förordning (EG) nr 40/94)	34

SV

(Fortsättning på nästa sida.)

Informationsnummer	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida

2008/C 285/62 Mål T-412/05: Förstainstansrättens dom av den 24 september 2008 – M mot Europeiska ombudsmannen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Kommissionens klassificering av ett klagomål som avser ifrågasättande av en medlemsstats beteende – Europeiska ombudsmannens beslut avseende handläggningen av ett klagomål – Fel som begåtts av kommissionen när den konstaterat fall av bristfällig handläggning – Utpekande av sökanden vid namn – Åsidosättande av rätten till privatlivets helgd, av proportionalitetsprincipen och av principen om kontradiktoriskt förfarande – Ideell skada – Orsakssamband) 35

2008/C 285/63 Mål T-45/06: Förstainstansrättens dom av den 24 september 2008 – Reliance Industries Ltd mot rådet och kommissionen (Gemensam handelspolitik – Antidumpningstullar – Utjämningstullar – Tull upphör att gälla – Tillkännagivande om inledande av en översyn – Frist – WTO:s bestämmelser) 35

2008/C 285/64 Mål T-116/06: Förstainstansrättens dom av den 24 september 2008 – Oakley mot harmoniseringsbyrån – Venticinque (O STORE) (Gemenskapsvarumärke – Ogiltighetsförfarande – Gemenskapsordmärket O STORE – Det äldre nationella ordmärket THE O STORE – Jämförelse mellan tjänster som tillhandahålls inom ramen för detaljhandeln och motsvarande varor – Relativt registreringshinder – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 – Intervenienten har yrkat ändring – Artikel 134.3 i förstainstansrättens rättegångsregler) 36

2008/C 285/65 Mål T-218/06: Förstainstansrättens dom av den 17 september 2008 – Neurim Pharmaceuticals (1991) mot harmoniseringsbyrån – Eurim-Pharm Arzneimittel (Neurim PHARMACEUTICALS) (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket Neurim PHARMACEUTICALS – Det äldre gemenskapsordmärket och äldre nationella ordmärket EURIM-PHARM – Språket i överklagandeförfarandet – Tidsfrister – Huruvida överklagandenämnden kan ta upp överklagandet till sakprövning – Proportionalitetsprincipen – Fortsatt behandling – Återställande av försutten tid – Artiklarna 59, 78 och 78a i förordning (EG) nr 40/94 – Reglerna 48.1 c, 48.2, 49.1 och 96.1 i förordning (EG) nr 2868/95) 36

2008/C 285/66 Mål T-253/06: Förstainstansrättens dom av den 19 september 2008 – Chassagne mot kommissionen (Överklagande – Personalmål – Tjänstemän – Årlig ersättning för resekostnader – Tjänsteman med ursprung i de franska utomeuropeiska departementen – Artikel 8 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna) 37

2008/C 285/67 Mål T-264/06: Förstainstansrättens dom av den 24 september 2008 – DC-Hadler Networks mot kommissionen (Offentlig upphandling av varor – TACIS-programmet – Beslut att avbryta anbudsinfordran – Talan om ogiltigförklaring – Motiveringsskyldighet) 37

2008/C 285/68 Mål T-10/07: Förstainstansrättens dom av den 17 september 2008 – FVB mot harmoniseringsbyrån – FVD (FVB) (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket FVB – Det äldre nationella ordmärket FVD – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94) 38

2008/C 285/69 Mål T-47/07: Förstainstansrättens dom av den 16 september 2008 – Ratiopharm mot harmoniseringsbyrån (Gemenskapsvarumärke – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket BioGeneriX – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94) 38

2008/C 285/70 Mål T-48/07: Förstainstansrättens dom av den 16 september 2008 – Ratiopharm mot harmoniseringsbyrån (BioGeneriX) (Gemenskapsvarumärke – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket BioGeneriX – Absoluta registreringshinder – Parallellt beskrivande karaktär – Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94) 38

SV

Informationsnummer	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 285/71	Mål T-179/07: Förstainstansrättens dom av den 24 september 2008 – Anvil Knitwear mot harmoniseringsbyrån – Aprile e Aprile (Aprile) (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket Aprile – Äldre nationella ordmärket ANVIL – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling föreligger inte – Motiveringsskyldighet – Rätten till försvar – Artiklarna 8.1 b, 73 och 74 i förordning (EG) nr 40/94)	39
2008/C 285/72	Mål T-226/07: Förstainstansrättens dom av den 17 september 2008 – Prana Haus mot harmoniseringsbyrån (PRANAHAUS) (Gemenskapsvarumärke – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket PRANAHAUS – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning nr 40/94)	39
2008/C 285/73	Mål T-324/06: Förstainstansrättens beslut av den 10 september 2008 – Município de Gondomar mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Sammanhållningsfonden – Förordning (EG) nr 1164/94 – Indragning av finansiellt stöd – Villkoret direkt berörd ej uppfyllt – Avvisning)	40
2008/C 285/74	Mål T-373/06: Förstainstansrättens beslut av den 8 september 2008 – Rath mot harmoniseringsbyrån – Grandel (Epican Forte) (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket Epican Forte – Det äldre gemenskapsordmärket EPIGRAN – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 – Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)	40
2008/C 285/75	Mål T-374/06: Förstainstansrättens beslut av den 8 september 2008 – Rath mot harmoniseringsbyrån – Grandel (Epican) (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket Epican – Det äldre gemenskapsordmärket EPIGRAN – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 – Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)	41
2008/C 285/76	Mål T-26/07: Förstainstansrättens beslut av den 10 september 2008 – Serviço Intermunicipalizado de Gestão de Resíduos do Grande Porto (Lipor) mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Sammanhållningsfond – Förordning (EG) nr 1164/94 – Nedsättning av finansiellt stöd – Direkt påverkan saknas – Avvisning)	41
2008/C 285/77	Mål T-143/08: Förstainstansrättens beslut av den 9 september 2008 – Marcuccio mot kommissionen (Personalmål – Social trygghet – Avvisning av begäran om återbetalning med 100 procent för vissa av sökandens utlagda sjukvårdskostnader)	42
2008/C 285/78	Mål T-144/08: Förstainstansrättens beslut av den 9 september 2008 – Marcuccio mot kommissionen (Personalmål – Social trygghet – Avslag på ansökan om ersättning med 100 procent för vissa utgifter för läkarvård)	42
2008/C 285/79	Mål T-333/08: Talan väckt den 11 augusti 2008 – Bull m.fl. mot Kommissionen	42
2008/C 285/80	Mål T-340/08 P: Överklagande ingett den 14 augusti 2008 av Marianne Timmer av den dom som personaldomstolen meddelade den 5 juni 2008 i mål F-123/06 Marianne Timmer mot Revisionsrätten	43
2008/C 285/81	Mål T-343/08: Talan väckt den 19 augusti 2008 – Arkema France mot kommissionen	44
2008/C 285/82	Mål T-348/08: Talan väckt den 26 augusti 2008 – Aragonesas Industrias y Energía mot kommissionen	44
2008/C 285/83	Mål T-349/08: Talan väckt den 26 augusti 2008 – Uralita mot kommissionen	45

SV

(Fortsättning på nästa sida.)

Informationsnummer	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 285/84	Mål T-351/08: Talan väckt den 25 augusti 2008 – Matratzen Concord mot harmoniseringsbyrån – Barranco Schnitzler och Barranco Rodriguez (MATRATZEN CONCORD)	45
2008/C 285/85	Mål T-352/08: Talan väckt den 25 augusti 2008 – Pannon Höeröm Zrt. mot kommissionen	46
2008/C 285/86	Mål T-354/08: Talan väckt den 21 augusti 2008 – Spira mot kommissionen	47
2008/C 285/87	Mål T-355/08 P: Överklagande ingett den 26 augusti 2008 av Chantal De Fays av den dom som personaldomstolen meddelade den 17 juni 2008 i mål F-97/07, De Fays mot kommissionen	48
2008/C 285/88	Mål T-356/08: Talan väckt den 1 september 2008 – Republiken Grekland mot kommissionen	48
2008/C 285/89	Mål T-367/08: Talan väckt den 5 september 2008 – Abouchar mot Kommissionen	49
2008/C 285/90	Mål T-373/08: Talan väckt den 3 september 2008 – Nuova Agricast mot kommissionen	50
2008/C 285/91	Mål T-378/08: Talan väckt den 10 september 2008 – Republiken Portugal mot kommissionen	51
2008/C 285/92	Mål T-380/08: Talan väckt den 9 september 2008 – Konungariket Nederländerna mot Europeiska gemenskapernas kommission	51
2008/C 285/93	Mål T-394/08: Talan väckt den 16 september 2008 – Den autonoma regionen Sardinien mot kommissionen	52
2008/C 285/94	Mål T-398/08: Talan väckt den 22 september 2008 – Upphovsmannaförbundet ”ZAiKS” mot kommissionen	53
2008/C 285/95	Mål T-202/08: Förstainstansrättens beslut av den 2 september 2008 – CLL Centres de langues mot kommissionen	53
	Europeiska unionens personaldomstol	
2008/C 285/96	Mål F-44/05: Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den 25 september 2008 – Guido Strack mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Rekrytering – Meddelande om lediga tjänster – Avslag på ansökan om tjänst – Talan om ogiltigförklaring och skadestånd – Upptagande till sakprövning – Berättigat intresse av att få saken prövad – Pensionering – Uttagningskommitté – Sammansättning – Nya bestämmelsers tillämplighet i tiden – Oberoende – Opartiskhet – Meddelande om beslut)	54
2008/C 285/97	Mål F-127/07: Personaldomstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 september 2008 – Coto Moreno mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Allmänt uttagningsprov – Beslut att inte uppta sökanden i förteckning över godkända sökande – Bedömning av de skriftliga och de muntliga proven)	54
2008/C 285/98	Mål F-65/08: Talan väckt den 30 juli 2008 – Kipp mot Europol	55
2008/C 285/99	Mål F-67/08: Talan väckt den 6 augusti 2008 – Visser-Fornt Raya mot Europol	55
2008/C 285/100	Mål F-68/08: Talan väckt den 6 augusti 2008 – Sluiter mot Europol	55
2008/C 285/101	Mål F-69/08: Talan väckt den 6 augusti 2008 – Brigitte Knöll mot Europol	56

SV

(Fortsättning på omslagets tredje sida.)

Informationsnummer	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida

2008/C 285/102	Mål F-75/08: Talan väckt den 1 september 2008 – Aparicio m.fl. mot kommissionen	56
2008/C 285/103	Mål F-76/08: Talan väckt den 18 september 2008 – Behmer mot parlamentet	56
2008/C 285/104	Mål F-77/08: Talan väckt den 15 september 2008 – Vicente Carbajosa m.fl. mot Kommissionen	57

SV

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

DOMSTOLEN

(2008/C 285/01)

Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 272, 25.10.2008

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 260, 11.10.2008

EUT C 247, 27.9.2008

EUT C 236, 13.9.2008

EUT C 223, 30.8.2008

EUT C 209, 15.8.2008

EUT C 197, 2.8.2008

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 september 2008 – Förbundsrepubliken Tyskland (mål C-75/05 P) respektive Glunz AG och OSB Deutschland GmbH (mål C-80/05 P) mot Kronofrance SA och Europeiska gemenskapernas kommission

(Förenade målen C-75/05 P och C-80/05 P) ([1])

(Överklagande — Statligt stöd — Beslut av kommissionen om att inte göra invändningar — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till sakprövning — Intresserade parter — Regionalstöd till stora investeringsprojekt — 1998 års sektorsövergripande rambestämmelser)

(2008/C 285/02)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: W.-D. Plessing och C. Schulze-Bahr samt M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt) samt Glunz AG och OSB Deutschland GmbH (ombud: H.-J. Niemeyer, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Kronofrance, SA (ombud: R. Nierer och L. Gordalla, Rechtsanwälte) och Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Kreuschitz)

Saken

Överklagande av förstainstansrättens dom (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) av den 1 december 2004 i mål T-27/02, Kronofrance mot kommissionen, genom vilken förstainstansrätten ogiltigförklarade kommissionens beslut SG (2001) D av den 25 juli 2001 om att inte göra invändningar mot det statliga stöd som de tyska myndigheterna beviljat Glunz AG – Åsidosättande av artikel 230 fjärde stycket EG – Åsidosättande av artikel 87.3 EG – Åsidosättande av artikel 64 i förstainstansrättens rättegångsregler

Domslut

1) *Överklagandena ogillas.*

2) *Förbundsrepubliken Tyskland ska ersätta rättegångskostnaderna avseende mål C-75/05 P.*

3) *Glunz AG och OSB Deutschland GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna avseende mål C-80/05 P.*

4) *Europeiska gemenskapernas kommission ska bära sin rättegångskostnad.*

([1]) EUT C 106, 30.4.2005.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 3 september 2008 – Yassin Abdullah Kadi, Al Barakaat International Foundation mot Europeiska unionens råd, Europeiska gemenskapernas kommission, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

(Förenade målen C-402/05 P och C-415/05 P) ([1])

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik (GUSP) — Restriktiva åtgärder mot personer och enheter som är associerade med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna — Förenta nationerna — Säkerhetsrådet — Resolutioner antagna med stöd av kapitel VII i Förenta nationernas stadga — Genomförande i gemenskapen — Gemensam ståndpunkt 2002/402/GUSP — Förordning (EG) nr 881/2002 — Åtgärder som avser personer och enheter som finns införda i en förteckning som upprättats av ett FN-organ — Frysning av penningmedel och ekonomiska tillgångar — Kommitté vid säkerhetsrådet som inrättats genom punkt 6 i säkerhetsrådets resolution 1267 (1999) (sanktionskommittén) — Upptagande av dessa personer och enheter i bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 — Talan om ogiltigförklaring — Gemenskapens behörighet — Rättslig grund som utgörs av artiklarna 60 EG, 301 EG och 308 EG i förening — Grundläggande rättigheter — Rätten till respekt för den egna egendomen, rätten att yttra sig och rätten till en verksam domstolsprövning)

(2008/C 285/03)

Rättegångsspråk: engelska och svenska

Parter

Klagande: Yassin Abdullah Kadi (ombud: I. Brownlie, D. Anderson QC, P. Saini, barrister, och G. Martin, solicitor) Al Barakaat International Foundation (ombud: advokaterna L. Silbersky och T. Olsson)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bishop, E, Finnegan och E. Karlsson), Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Brown, J. Enegren och P. Kuijper), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: R. Caudwell, E. Jenkinson, S. Behzadi-Spencer, biträdda av C. Greenwood QC och A. Dashwood, barrister)

Parter som har intervenerat till stöd för Europeiska unionens råd: Konungariket Spanien (ombud: J. Rodríguez Cárcamo), Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues, E. Belliard och S. Gasri), Konungariket Nederländerna (ombud: H.G. Sevenster och M. de Mol)

Part som har intervenerat till stöd för Europeiska gemenskapernas kommission: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues, E. Belliard och S. Gasri)

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 21 september 2005 i mål T-315/01, Kadi mot rådet och kommissionen, i vilken förstainstansrätten a) fann att det saknas anledning att pröva yrkandet om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 467/2001 av den 6 mars 2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan och om upphävande av förordning (EG) nr 337/2000 (EGT L 277, s. 25) i den del som sökandes namn förs in i förteckningen över de personer och enheter vars tillgångar omfattas av den ovannämnda förordningens åtgärder om frysning och b) ogillade sökandens yrkande om giltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av förordning nr 467/2001 (EGT L 139, s. 9) i den utsträckning som den rättsakten berör sökanden.

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 21 september 2005 i mål T-306/01, Yusuf och Al Barakaat International Foundation mot rådet och kommissionen, i vilken förstainstansrätten ogillade en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av förordning nr 467/2001.

Domslut

1) *Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts domar av den 21 september 2005 i mål T-315/01, Kadi mot rådet och kommissionen, och i mål T-306/01, Yusuf och Al Barakaat International Foundation mot rådet och kommissionen, upphävs.*

2) *Rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av förordning (EG) nr 467/2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan ogiltigförklaras, såvitt den berör Yassin Abdullah Kadi och Al Barakaat International Foundation.*

3) *Verkningarna av förordning nr 881/2002, såvitt den berör Yassin Abdullah Kadi och Al Barakaat International Foundation, ska fortsätta att gälla under en tidsperiod som inte får överstiga tre månader från och med dagen för denna doms meddelande.*

4) *Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission förpliktas att, utöver sina egna rättegångskostnader, var för sig bära hälften av Yassin Abdullah Kadis och Al Barakaat International Foundations rättegångskostnader i första instans samt deras rättegångskostnader för överklagandena.*

5) *Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader i första instans och sina rättegångskostnader för överklagandena.*

6) *Konungariket Spanien, Republiken Frankrike och Konungariket Nederländerna ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 36 av den 11.2.2006,
EUT C 48 av den 25.2.2006.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 9 september 2008 – Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchi SpA (FIAMM), Fabrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc. (FIAMM Technologies) och Giorgio Fedon & Figli SpA, Fedon America, Inc. mot Europeiska unionens råd, Europeiska gemenskapernas kommission och Konungariket Spanien

(Förenade målen C-120/06 P och C-121/06 P) ([1])

(Överklagande — Rekommendationer och utslag från Världshandelsorganisationens (WTO) tvistlösningsorgan — Tvistlösningsorganets konstaterande att gemenskapsordningen för import av bananer är oförenlig med WTO-reglerna — Amerikas förenta staters införande av motåtgärder i form av en tilläggstull på import av vissa produkter från olika medlemsstater — Motåtgärder som har bemyndigats av WTO — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar för gemenskapen föreligger inte — Handläggningstid vid förstainstansrätten — Skälig tid — Yrkande om skälig gottgörelse)

(2008/C 285/04)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchi SpA (FIAMM), Fabrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc. (FIAMM Technologies), Giorgio

Fedon & Figli SpA och Fedon America, Inc. (ombud: I. Van Bael, A. Cevese, F. Di Gianni och R. Antonini, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd (ombud: A. Vitro, S. Marquardt och A. De Gregorio Merino), Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P.J. Kuijper, V. Di Bucci, C. Brown och E. Righini) och Konungariket Spanien (mål C-120/06 P) (ombud: E. Braquehais Conesa och M. Muñoz Pérez)

Part som har intervenerat till stöd för Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission: Konungariket Spanien (mål C-121/06 P) (ombud: M. Muñoz Pérez)

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (stora avdelningen) meddelade den 14 december 2005 i mål T-69/00, FIAMM och FIAMM Technologies mot rådet och kommissionen, i vilken den ogillade en skadeståndstalan som syftade till ersättning för den skada som klagandena påstod sig ha lidit som en följd av de amerikanska myndigheternas införande av motåtgärder mot en rad gemenskapsprodukter, däribland de av klagandena tillverkade och exporterade ackumulatorerna, i anledning av tvisten om den europeiska ordningen för import av bananer.

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (stora avdelningen) meddelade den 14 december 2005 i mål T-135/01, Fedon & Figli och Fedon America mot rådet och kommissionen, i vilken den ogillade en skadeståndstalan som syftade till ersättning för den skada som klagandena påstod sig ha lidit som en följd av de amerikanska myndigheternas införande av motåtgärder mot en rad gemenskapsprodukter, däribland de av klagandena tillverkade och exporterade glasögonfodralen, i anledning av tvisten om den europeiska ordningen för import av bananer.

Domslut

1) *Huvudöverklagandena ogillas.*

2) *Anslutningsöverklagandena ogillas.*

3) *Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio SpA, Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio Technologies LLC, Giorgio Fedon & Figli SpA och Fedon America, Inc., ska ersätta Europeiska unionens råds och Europeiska gemenskapernas kommissions rättegångskostnader.*

4) *Konungariket Spanien ska bära sin rättegångskostnad.*

([1]) EUT C 108 av den 6.5.2006.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 september 2008 (begäran om förhandsavgörande från Audiencia Provincial de Madrid, Spanien) – CEPSA, Estaciones de Servicio SA mot LV Tobar e Hijos SL

(Mål C-279/06) ([1])

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Avtal mellan företag — Artikel 81 EG — Förordning (EEG) nr 1984/83 — Artiklarna 10-13 — Förordning nr 2790/1999 — Artikel 4 a — Exklusivt inköpsavtal avseende oljeprodukter mellan en bensinstationsinnehavare och ett oljebolag — Undantag)

(2008/C 285/05)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Provincial de Madrid

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: CEPSA, Estaciones de Servicio SA

Svarande: LV Tobar e Hijos SL

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Audiencia Provincial de Madrid – Tolkning av artikel 81.1 EG och artiklarna 10–13 i kommissionens förordning (EEG) nr 1984/83 av den 22 juni 1983 om tillämpning av fördragets artikel [81].3 på grupper av exklusiva inköpsavtal (EGT L 173, s. 5, och rättelse EGT L 79, s. 38; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 52) – Exklusiva leveransavtal avseende bränsle betraktas som agentavtal eller avtal om kommission, men med vissa särskilda kännetecken

Domslut

1) *Ett exklusivt inköpsavtal avseende bränsle, liksom smörjmedel och andra liknande produkter kan omfattas av tillämpningsområdet för artikel 81.1 EG då en bensinstationsinnehavare, i en icke-obetydlig utsträckning, står en eller flera finansiella och affärsmässiga risker som har samband med försäljningen av dessa produkter till tredje man och som innehåller klausuler som kan begränsa konkurrensen, såsom en klausul avseende fastställelse av konsumentpriset. För det fall bensinstationsinnehavaren inte står sådana risker eller enbart en obetydlig del av dessa, omfattas enbart de skyldigheter som bensinstationsinnehavaren har inom ramen för de förmedlingstjänster som denne erbjuder huvudmannen, såsom exklusivitetsklausuler och konkurrensklausuler, av den nämnda bestämmelsens tillämpningsområde. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att även pröva huruvida det avtal som slöts den 7 februari 1996 mellan CEPSA Estaciones de Servicio SA och LV Tobar e Hijos SL har till resultat att hindra, begränsa eller snedvrida konkurrensen i den mening som avses i artikel 81 EG.*

2) *Ett exklusivt inköpsavtal, såsom det som avses i punkt 1 i detta domslut, kan omfattas av ett gruppundantag enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1984/83 av den 22 juni om tillämpning av fördragets artikel [81].3 på grupper av exklusiva inköpsavtal, om det uppfyller villkoret avseende den maximala varaktigheten på tio år som avses i artikel 12.1 c i denna förordning, och om leverantören beviljar bensinstationsinnehavaren, i utbyte mot det exklusiva*

inköpsåtagandet, betydande kommersiella fördelar som medför en förbättring av distributionen, gör det lättare att inrätta och modernisera bensinstationen och sänker distributionskostnaderna. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att bedöma huruvida dessa villkor är uppfyllda i målet vid den domstolen.

3) *Artiklarna 10–13 i förordning nr 1984/83, i dess lydelse enligt förordning nr 1582/97, ska tolkas så att gruppundantaget inte är tillämpligt på ett exklusivt inköpsavtal enligt vilket konsumentpriset fastställs av leverantören. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera huruvida avtalsklausulen avseende detta försäljningspris, enligt nationell rätt, kan ändras genom ett ensidigt tillstånd från leverantören, såsom det som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, och huruvida ett avtal som är ogiltigt kan ges verkan till följd av en ändring av denna avtalsklausul som medför att denna görs förenlig med artikel 81.1 EG.*

4) *Den ogiltighet som avses i artikel 81.2 EG enbart påverkar ett avtal i dess helhet då de avtalsklausuler som är oförenliga med artikel 81.1 EG inte kan särskiljas från själva avtalet. I det motsatta fallet regleras följderna av ogiltigheten med avseende på alla andra delar av avtalet inte av gemenskapsrätten.*

(1) EUT C 212, 2.9.2006.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 september 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-305/06) (1)

(Fördragsbrott — Kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna — Direktiv 92/106/EEG — Avslutande vägtransporter som utgör en integrerad del av kombinerade transporter — Närmast lämpliga urlastningsstation)

(2008/C 285/06)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Zavvos och K. Simonsson)

Svarande: Republiken Grekland (ombud: S. Chala)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 2 och 4 i rådets direktiv 92/106/EEG av den 7 december 1992 om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna (EUT L 368, s. 38; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 148) – Avslutande vägtransporter som utgör en integrerad del av kombinerade transporter – Krav på grekiskt vägtrafiktillstånd.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Europeiska gemenskapernas kommission ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 224 av den 16.9.2006.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 september 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland

(Mål C-316/06) (1)

(Fördragsbrott — Miljö — Direktiv 91/271/EEG — Utsläpp och sanitära olägenheter — Rening av avloppsvatten från tätbebyggelse)

(2008/C 285/07)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: S. Pardo Quintillán och D. Lawunmi)

Svarande: Irland (ombud: D. O'Hagan)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 4.1 och 4.3 i rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 93) – Underlåtenhet att säkerställa att avloppsvatten från ett antal tätbebyggelser genomgår sekundär (eller motsvarande) rening innan det leds in i ledningsnät (tätbebyggelserna Bray, Howth, Letterkenny, Shanaganagh, Sligo och Tramore County)

Domslut

1) *Irland har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 4.1 och 4.3 i rådets direktiv 91/271/EEG av den 30 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, genom att underlåta, vad gäller utsläpp från tätorterna som är kända som IE22, Bray, IE31, Howth, IE34, Letterkenny, IE40, Shanaganagh, IE41, Sligo, och IE45, Tramore Country, Waterford, att före utsläpp säkerställa att avloppsvatten till ledningsnät är föremål för sekundär rening eller likvärdig rening senast den 31 december 2000 och genom att underlåta att säkerställa att de nämnda utsläppen uppfyller villkoren i bilaga I.B i det nämnda direktivet.*

2) *Irland ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 224, 16.9.2006.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 september 2008 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien)) – Unión General de Trabajadores de La Rioja (UGT Rioja) (C-428/06) och Comunidad Autónoma de La Rioja (C-429/06) mot Juntas Generales del Territorio Histórico de Vizcaya, Diputación Foral de Vizcaya, Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Bilbao och Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Comunidad Autónoma de La Rioja (C-430/06) och Comunidad Autónoma de Castilla y León (C-433/06) mot Diputación Foral de Álava, Juntas Generales de Álava och Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Comunidad Autónoma de La Rioja (C-431/06) och Comunidad Autónoma de Castilla y León (C-432/06) mot Diputación Foral de Guipúzcoa, Juntas Generales de Guipúzcoa och Confederación Empresarial Vasca (Confebask), samt Comunidad Autónoma de Castilla y León (C-434/06) mot Diputación Foral de Vizcaya, Juntas Generales del Territorio Histórico de Vizcaya, Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Bilbao och Confederación Empresarial Vasca

(Förenade målen C-428/06 och C-434/06) ([1])

(Statligt stöd — Skatteåtgärder som vidtas av ett regionalt eller lokalt organ — Selektiv karaktär)

(2008/C 285/08)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Unión General de Trabajadores de La Rioja (UGT Rioja) (C-428/06), Comunidad Autónoma de La Rioja (C-429/06), Comunidad Autónoma de La Rioja (C-430/06), Comunidad Autónoma de Castilla y León (C-433/06), Comunidad Autónoma de La Rioja (C-431/06), Comunidad Autónoma de Castilla y León (C-432/06) och Comunidad Autónoma de Castilla y León (C-434/06)

Motparter: Juntas Generales del Territorio Histórico de Vizcaya, Diputación Foral de Vizcaya, Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Bilbao, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Diputación Foral de Álava, Juntas Generales de Álava, Diputación Foral de Guipúzcoa, Juntas Generales de Guipúzcoa, Juntas Generales del Territorio Histórico de Vizcaya, Cámara de Comercio och Industria y Navegación de Bilbao

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Statligt stöd – Tolkning av artikel 87.1 EG – Skatteåtgärder som vidtagits av en territoriell regional enhet – Skattesats som är lägre än den som gäller på statlig nivå samt införande av särskilda skatteavdrag

Domslut

Artikel 87.1 EG ska tolkas så, att för att bedöma huruvida en åtgärd är selektiv ska den institutionella, förfarandemässiga och ekonomiska autonomi som den myndighet som antagit bestämmelsen åtnjuter beaktas. Det ankommer på den hänskjutande domstolen, som är ensam behörig att dels fastställa vilka nationella bestämmelser som är tillämpliga och tolka dem, dels tillämpa gemenskapsrätten på de mål som anhängiggjorts vid den, att bedöma huruvida de historiska provinserna och den autonoma regionen Baskien åtnjuter en sådan autonomi. Om så är fallet kan detta innebära att de bestämmelser som antagits inom ramen för de befogenheter som dessa territoriella regionala enheter har tilldelats genom konstitutionen och andra bestämmelser i den spanska rättsordningen inte ska betraktas som selektiva i den mening som avses med begreppet statligt stöd i artikel 87.1 EG.

([1]) EUT C 326, 30.12.2006.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 september 2008 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Beroep te Gent – Belgien) – Hans Eckelkamp, Natalie Eckelkamp, Monica Eckelkamp, Saskia Eckelkamp, Thomas Eckelkamp, Jessica Eckelkamp, Joris Eckelkamp mot Belgische Staat

(Mål C-11/07) ([1])

(Fri rörlighet för kapital — Artiklarna 56 EG och 58 EG — Arvsskatt — Nationell lagstiftning om beräkning av övergångsskatt på fastigheter enligt vilken det inte är tillåtet att från värdet på en fastighet dra av skulder för vilka säkerhet ställts i form av pant i fastigheten på grund av att arvlåtaren vid sitt frånfälle hade sitt hemvist i en annan medlemsstat — Restriktioner — Skäl — Saknas)

(2008/C 285/09)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Beroep te Gent

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hans Eckelkamp, Natalie Eckelkamp, Monica Eckelkamp, Saskia Eckelkamp, Thomas Eckelkamp, Jessica Eckelkamp, Joris Eckelkamp

Motpart: Belgische Staat

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Hof van Beroep te Gent – Tolkning av artiklarna 12, 17, 18, 56 och 58 EG – Nationell lagstiftning om beräkning av arvsskatt på fastigheter enligt vilken det inte är tillåtet att dra av skulder för vilka säkerhet lämnats i form av pant i fastigheten om arvlåtaren vid sitt frånfälle hade hemvist i en annan medlemsstat

Domslut

Artiklarna 56 EG och 58 EG ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen – angående beräkningen av sådan övergångsskatt och arvsskatt som uttas på en fastighet belägen i en medlemsstat – vilken inte medger någon avdragsrätt för skulder som belastar denna fastighet när arvlåtaren vid sitt frånfälle inte hade sitt hemvist i denna stat utan i en annan medlemsstat, medan sådan avdragsrätt föreligger när den berörda personen vid sitt frånfälle hade sitt hemvist i den stat där den fastighet som är föremål för arvet är belägen.

(1) EUT C 56, 10.3.2007.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 september 2008 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – D.M.M.A. Arens-Sikken mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-43/07) (1)

(Fri rörlighet för kapital — Artiklarna 73b och 73d i EG-fördraget (nu artiklarna 56 EG och 58 EG) — Nationell lagstiftning avseende arvsskatt och övergångsskatt i vilken det inte föreskrivs en rätt, vid beräkningen av dessa skatter, till avdrag för skulder, som föranletts av en övertilldelning till följd av ett testamentariskt förordnande om bodelning, när arvlåtaren vid sitt frånfälle inte hade hemvist i den medlemsstat där den fastighet som omfattas av arvet är belägen — Restriktion — Skäl — Föreligger inte — Bilateralt avtal för att undvika dubbelbeskattning saknas — Konsekvenser för begränsningen av den fria rörligheten för kapital av att en kompensation till undvikande av dubbelbeskattning är lägre i den medlemsstat där nämnda person har sitt hemvist)

(2008/C 285/10)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: D.M.M.A. Arens-Sikken

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Hoge Raad der Nederlanden – Tolkning av artiklarna 56 och 58 EG – Nationell lagstiftning angående beräkningen arvsskatt på fast egendom som innebär att skulder som är kopplade till arvsskiftet inte får dras av från värdet på fast egendom när arvlåtaren vid sitt frånfälle hade hemvist i en annan medlemsstat – Tillämplig jämförelsemetod för att fastställa storleken på arvsskatten i de fall arvlåtaren vid sitt frånfälle hade hemvist i den medlemsstat där fastigheten är belägen – Bilateralt dubbelbeskattningsavtal

Domslut

1) *Artiklarna 73b och 73d i EG-fördraget ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, vilken avser beräkningen av arvsskatt och övergångsskatt som ska erläggas för en fastighet som är belägen i en medlemsstat, när det i denna lagstiftning för beräkningen av nämnda skatter inte föreskrivs någon avdragsrätt för skulder som är hänförliga till en övertilldelning till följd av ett testamentariskt förordnande om bodelning, om arvlåtaren vid sitt frånfälle inte hade sitt hemvist i denna stat utan i en annan medlemsstat, medan sådant avdrag medges när denna person vid den tidpunkten hade sitt hemvist i den medlemsstat där den fastighet som omfattas av arvet är belägen, i den mån det i en sådan lagstiftning föreskrivs att en progressiv skatteskala ska tillämpas, eftersom det faktum att dessa skulder inte beaktas kombinerat med en tillämpning av en progressiv skatteskala skulle kunna leda till en större skattebörda för de arvtagare som saknar sådan avdragsrätt.*

2) *Svaret på den första frågan påverkas inte av den omständigheten att lagstiftningen i den medlemsstat där arvlåtaren hade sitt hemvist vid sitt frånfälle på unilateral grund föreskriver en möjlighet till beviljande av avräkning för arvsskatt som ska erläggas i en annan medlemsstat för fast egendom som är belägen i denna andra stat.*

(1) EUT C 69 av den 24.3.2007.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 11 september 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-141/07) ([1])

(Fördragsbrott — Åtgärder med motsvarande verkan som kvantitativa restriktioner — Skydd för folkhälsan — Motivering — Apotek — Direktleverans av läkemedel till sjukhus — Närheten till det berörda sjukhuset)

(2008/C 285/11)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Schima)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma och C. Schulze-Bahr)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 28 EG och 30 EG – Nationell lagstiftning enligt vilken det ställs krav för att apotek ska få leverera läkemedel direkt till sjukhus, som i praktiken kan uppfyllas endast av apotek som är etablerade i närheten av det berörda sjukhuset

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Europeiska gemenskapernas kommission ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 117, 26.5.2007.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 september 2008 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof (Österrike)) – Jörn Petersen mot Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Niederösterreich

(Mål C-228/07) ([1])

(Social trygghet — Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 — Artiklarna 4.1 b och g, 10.1 samt 69 — Fri rörlighet för personer — Artiklarna 39 EG och 42 EG — Lagreglerad pensions- och olycksfallsförsäkring — Försäkringsförmån på grund av nedsatt arbetsförmåga eller invaliditet — Förskott som utbetalas till arbetslösa sökande — Klassificering av förmånen som arbetslöshetsförmån eller invaliditetsförmån — Bosättningsvillkor)

(2008/C 285/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jörn Petersen

Motpart: Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Niederösterreich

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Verwaltungsgerichtshof – Tolkning av artikel 39 EG och artikel 4.1 b och g i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57, och rättelse i EGT L 323, 1996, s. 38) – Fråga huruvida arbetslöshetsersättning som inte villkoras av att den sökande är arbetsför eller står till arbetsmarknadens förfogande, som betalas ut i form av ett förskott i avvaktan på slutligt beslut och som endast betalas ut till arbetssökande som dessförinnan har ansökt om en försäkringsförmån från den i lag reglerade pensions- och olycksfallsförsäkringen på grund av nedsatt arbetsförmåga eller invaliditet, ska klassificeras som arbetslöshetsförmån eller invaliditetsförmån – Nationella bestämmelser som föreskriver att rätten till denna förmån dras in om den arbetslöse vistas i en annan medlemsstat

Domslut

1) *En sådan förmån som den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen ska betraktas som en arbetslöshetsförmån i den mening som avses i artikel 4.1 g i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i ändrad och uppdaterad lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996.*

2) *Artikel 39 EG ska tolkas på ett sådant sätt att det inte är tillåtet för en medlemsstat att villkora beviljandet av en sådan förmån som den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, vilken ska betraktas som en arbetslöshetsförmån i den mening som avses i artikel 4.1 g i förordning nr 1408/71, av att mottagarna är bosatta inom denna medlemsstats territorium, i ett sådant fall där medlemsstaten inte har lagt fram någon bevisning till styrkande av att ett sådant villkor objektivt sett kan motiveras och att det är proportionerligt.*

([1]) EUT C 170, 21.7.2007.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 11 september 2008 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen (Sverige)) – Gävle Kraftvärme AB mot Länsstyrelsen i Gävleborgs län

(Mål C-251/07) [1]

(Miljö — Direktiv 2000/76/EG — Avfallsförbränning — Klassificering av en anläggning för produktion av värme och elektricitet — Begreppen förbränningsanläggning och samförbränningsanläggning)

(2008/C 285/13)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen (Sverige)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gävle Kraftvärme AB

Motpart: Länsstyrelsen i Gävleborgs län

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Högsta domstolen – Tolkning av artikel 3 punkterna 4 och 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall (EGT L 332, s. 91) – Klassificering av en anläggning för produktion av värme och elektricitet bestående av flera pannor – Avfallsförbränningsanläggning eller samförbränningsanläggning

Domslut

1) *När en kraftvärmeanläggning består av flera värmepannor ska, vid tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall, varje värmepanna och tillhörande utrustning anses utgöra en separat anläggning.*

2) *Det är en anläggnings huvudsakliga ändamål som avgör om den ska klassificeras som en "förbränningsanläggning" eller som en "samförbränningsanläggning" i den mening som avses i artikel 3 punkterna 4 och 5 i direktiv 2000/76. Det ankommer på de behöriga myndigheterna att identifiera detta ändamål på grundval av en bedömning av de faktiska omständigheter som råder när bedömningen görs. Vid en sådan bedömning ska särskild hänsyn tas till hur stor den produktion av energi eller materiella produkter som den aktuella anläggningen genererar är i förhållande till den mängd avfall som förbränns i den, samt till huruvida produktionen är stabil eller kontinuerlig.*

[1] EUT C 170, 21.7.2007.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 september 2008 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale ordinario di Roma) – Caffaro Srl mot Azienda Unità Sanitaria Locale RM/C

(Mål C-265/07) [1]

(Handelstransaktioner — Direktiv 2000/35/EG — Bekämpande av sena betalningar — Förfarande för indrivning av obestridda fordringar)

(2008/C 285/14)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale ordinario di Roma

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Caffaro Srl

Svarande: Azienda Unità Sanitaria Locale RM/C

Ytterligare deltagare i rättegången: Banca di Roma SpA

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tribunale ordinario de Roma – Tolkning av artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/35/EG av den 29 juni 2000 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner (EGT L 200, s. 35) – Förfarande för indrivning av obestridda fordringar – Nationell lagstiftning enligt vilken det inte kan inledas ett exekutivt förfarande gentemot en myndighet före utgången av en tidsfrist på 120 dagar från den dag exekutionstiteln delgavs myndigheten

Domslut

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/35/EG av den 29 juni 2000 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner ska tolkas så att direktivet inte utgör hinder för en nationell bestämmelse som artikel 14 i lagdekret nr 669 av den 31 december 1996, som fått ställning av lag efter ändringar genom lag nr 30 av den 28 februari 1997, i dess lydelse enligt artikel 147 i lag nr 388 av den 23 december 2000, enligt vilken den borgenär som innehar en exekutionstitel avseende en obestridd fordran som en offentlig myndighet är skyldig att betala som ersättning för en handelstransaktion inte kan inleda ett exekutivt förfarande gentemot ovannämnda myndighet före utgången av en tidsfrist på 120 dagar från den dag exekutionstiteln delgavs denna myndighet.

[1] EUT C 199 av den 25.8.2007.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 11 september 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Litauen

(Mål C-274/07) [1]

(Fördragsbrott — Direktiv 2002/22/EG — Samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Artikel 26.3 — Gemensamma europeiska larmnumret — Tillhandahållande av lokaliseringsuppgifter om den uppringande)

(2008/C 285/15)

Rättegångsspråk: litauiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Braun och A. Steiblytė)

Svarande: Republiken Litauen (ombud: D. Kriauciunas)

Saken

Fördragsbrott– Underlåtenhet att inom föreskriven frist vidta nödvändiga åtgärder för att följa artikel 26.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktivet om samhällsomfattande tjänster) (EGT L 108, s. 51)

Domslut

1) *Republiken Litauen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, genom att inte i praktiken och i den mån det är tekniskt genomförbart säkerställa att lokaliseringsuppgifter om den uppringande tillhandahålls räddningstjänsten vid alla samtal till det gemensamma larmnumret 112 via det allmänna telefonnätet.*

2) *Republiken Litauen ska ersätta rättegångskostnaderna.*

[1] EUT C 183 av den 4.8.2007.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 11 september 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-447/07) [1]

(Fördragsbrott — Artikel 39 EG — Anställda i offentlig förvaltning — Sjökaptener och fartygsbefäl (styrmän) — Tilldelning av offentliga maktbefogenheter ombord — Krav på medborgarskap i flaggstaten)

(2008/C 285/16)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet och L. Pignataro-Nolin)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I. Braguglia samt S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 39 EG – Nationell lagstiftning enligt vilken alla tjänster som sjökapten och styrman på de fartyg som bär landets flagg är förbehållna det egna landets medborgare

Domslut

1) *Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 39 EG genom att i sin lagstiftning bibehålla krav på italienskt medborgarskap för att tjänstgöra som sjökapten eller fartygsbefäl (styrman) på samtliga italienskflaggade fartyg.*

2) *Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.*

[1] EUT C 297, 8.12.2007.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 10 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato (Italien)) – Salvatore Aiello m.fl. mot Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato Tecnico – scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano SpA, Metropolitana milanese SpA

(Mål C-156/07) [1]

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 85/337/EEG — Bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt — Byggande av en väg i Milano)

(2008/C 285/17)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato (Italien).

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Salvatore Aiello m.fl.

Motparter: Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato Tecnico – scientifico per l'emergenza des traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri,

Ytterligare deltagare i rättegången: Euromilano SpA, Metropolitana milanese SpA

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Consiglio di Stato – Tolkning av artiklarna 2 och 4 och bilaga III till rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226) – Urvalskriterier som ska beaktas vid bedömningen av ett projekt – Byggande av en väg ("la strada Interquartiere Nord") i Milano

Avgörande

1) *Artikel 2.1 i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997, ska tolkas så, att den inte innebär ett krav på att varje projekt som kan antas medföra betydande miljöpåverkan ska bli föremål för den bedömning som föreskrivs i detta direktiv, utan att detta krav endast gäller de projekt som anges i bilagorna I och II till nämnda direktiv, under de förutsättningar som föreskrivs i artikel 4 i direktivet och med förbehåll för vad som föreskrivs i artiklarna 1.4 och 1.5 samt 2.3 i direktivet.*

2) *Medlemsstaterna är skyldiga att beakta de relevanta urvalskriterier som anges i bilaga III till direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, när de – med avseende på sådana projekt som omfattas av bilaga II till direktivet – antingen genom en granskning från fall till fall eller genom kriterier som de fastställt beslutar om det berörda projektet ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning.*

3) *När en medlemsstat väljer att bestämma från fall till fall vilka av de projekt som omfattas av bilaga II till direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, som ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning, ska den antingen genom en hänvisning i de nationella reglerna till bilaga III till detta direktiv eller genom en upprepning av direktivets kriterier i de nationella reglerna tillse att vart och ett av dem verkligen kan beaktas när något av dem är relevant för det berörda projektet, och medlemsstaten får därvid inte uttryckligen eller underförstått utelämna något kriterium.*

[1] EUT C 140, 23.6.2007.

Domstolens beslut (tredje avdelningen) av den 3 juli 2008 – (begäran om förhandsavgörande av Amtsgericht Landau/Isar – Tyskland) – Brottmål mot Rainer Günther Möginger

(Mål C-225/07) [1]

(Artikel 104.3 första stycket i rättegångsreglerna — Direktiv 91/439/EEG — Ömsesidigt erkännande av körkort — Indragning av körkort — Spärrtid för att utfärda nytt körkort — Giltigheten av ett körkort som har utfärdats i en annan medlemsstat under spärrtiden)

(2008/C 285/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Landau/Isar

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Rainer Günther Möginger

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Amtsgericht Landau/Isar – Tolkningen av artikel 8.2 och 8.4 i rådets direktiv 91/439/EEG av den 29 juli 1991 om körkort (EGT L 237, s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 22) – Beslut att i bosättningsstaten inte erkänna giltigheten av ett körkort som har utfärdats av en annan medlemsstat under spärrtiden för att erhålla nytt körkort i bosättningsstaten

Avgörande

Artiklarna 1.2, 8.2 och 8.4 i rådets direktiv 91/439/EEG av den 29 juli 1991 om körkort, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 av den 29 september 2003 ska tolkas så det inte hindrar en medlemsstat från att vägra att erkänna giltigheten av ett körkort som har utfärdats av en annan medlemsstat medan körkortsinnehavaren i den första medlemsstaten var föremål för ett beslut om spärrtid. Den omständigheten att frågan om giltigheten uppkommit efter det att nämnda spärrtid löpt ut saknar betydelse i detta hänseende.

(1) EUT C 183, 4.8.2007.

Domstolens beslut av den 20 juni 2008 – Ayuntamiento de Madrid, Madrid Calle 30, SA mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-448/07 P) (1)

(Överklagande — Tillhandahållande av uppgifter vid förfarandet vid alltför stora underskott — Förordning (EG) nr 3605/93 — Europeiska nationalräkenskapssystemet 1995 (ENS 95) — Förordning (EG) nr 2223/96 — Klassificering av organet "Madrid Calle 30" i sektorn "offentliga myndigheter" — Eurostats pressmeddelande — Rättsakt mot vilken talan kan väckas)

(2008/C 285/19)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Ayuntamiento de Madrid, Madrid Calle 30, SA (ombud: J. Buendía Sierra och R. González-Gallarza Granizo, abogados)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Aresu och L. Escobar Guerrero)

Saken

Överklagande mot det beslut som meddelades av förstainstansrätten (fjärde avdelningen) den 12 juli 2007 i mål T-177/06, Ayntamiento de Madrid och Madrid Calle 30, S.A. mot kommissionen. Genom det överklagade beslutet avvisade förstainstansrätten en talan om ogiltigförklaring av Eurostats pressmeddelande nr 48/2006 av den 24 april 2006 i den mån detta innehåller ett beslut av kommissionen (Eurostat) om klassificering av Madrid Calle 30 i sektorn "offentlig sektor" enligt det europeiska nationalräkenskapssystemet 1995 (ENS 95).

Avgörande

1) *Talan ogillas.*

2) *Ayuntamiento de Madrid och Madrid Calle 30 SA ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 283 av den 24.11.2007.

Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 27 juni 2008 – Philip Morris Products SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-497/07 P) (1)

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 — Tredimensionellt varumärke som återger formen av ett cigarettpaket — Avslag på registreringsansökan)

(2008/C 285/20)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Philip Morris Products SA (ombud: T. van Innis, avocat)

Övrig part i förfarandet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Rassat)

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelade den 12 september 2007 i mål T-140/06, Philip Morris Products mot harmoniseringsbyrån, i vilken förstainstansrätten ogillade den talan som väckts av klaganden mot det beslut som fattades av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 24 februari angående dennes ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av formen på ett cigarettpaket – Åsidosättande av artiklarna 4 och 7.1 b i rådets förordning nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3) – Särskiljningsförmåga hos en tredimensionell form – Uttryckssätt för denna form och den tidpunkt vid vilken den ska bedömas

Avgörande

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Philip Morris Products SA ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 22 av den 26.1.2008.

Domstolens beslut av den 19 juni 2008 – US Steel Košice s.r.o. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-6/08 P) ([1])

(Överklagande — Direktiv 2003/87/EG — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser — Samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar — Slovakiska republiken — Anslutningsakt — Fördelning av utsläppsrätter — Perioden 2008-2012 — Villkor — Direkt påverkan — Avvisning)

(2008/C 285/21)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: US Steel Košice s.r.o. (ombud: C. Thomas, solicitor och E. Vermulst, advocaat)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: U. Wölker och D. Lawunmi)

Saken

Överklagande mot det beslut som meddelades av förstainstansrätten (tredje avdelningen) den 1 oktober 2007 i mål T-27/07, US Steel Košice s.r.o. mot kommissionen. Genom det överklagade beslutet avvisade förstainstansrätten en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 20 november 2006 om den nationella fördelningsplanen av utsläppsrätter för växthusgaser som anmälts av Slovakien för perioden 2008–2012 i enlighet med Europaparlamentet och rådets direktiv 2003/87/EG (EGT L 275, s. 32) – fysiska eller juridiska personer – Rättsakter som har bindande rättsverkningar – Direkt påverkan – Kriterier.

Avgörande

1) *Talan ogillas.*

2) *US Steel Košice s.r.o. ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 64 av den 8.8.2008.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 19 juni 2008 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich – Österrike) – Marc André Kurt mot Bürgermeister der Stadt Wels

(Mål C-104/08) ([1])

(Artiklarna 92.1 och 104.3 i rättegångsreglerna — Grundläggande friheter — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Lagstadgat krav på examen för att tillstånd att driva en körskola ska utfärdas — Diskriminering av de egna medborgarna i förhållande till medborgare från andra medlemsstater)

(2008/C 285/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Marc André Kurt

Motpart: Bürgermeister der Stadt Wels

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich – Tolkningen av grundläggande principer i EG- och EU-fördragen och de grundläggande friheter som följer av dem, samt av artiklarna 16 och 20 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Nationella bestämmelser om införande av ett tillståndsförfarande för att bilda, driva och leda en körskola innehållande ett lagstadgat krav på examen – Diskriminering av de egna medborgarna i förhållande till medborgare från andra medlemsstater som utnyttjar sina rättigheter enligt gemenskapsrätten och som inte nödvändigtvis är underkastade kravet på examen

Avgörande

1) *Artiklarna 12 EG, 43 EG och 49 EG utgör inte hinder för nationella bestämmelser enligt vilka yrkeskvalifikationer som en medborgare i den medlemsstaten har tillägnat sig inte, i en situation som den i målet vid den nationella domstolen, kan likställas med ett sådant innehav av en examen som krävs i nämnda bestämmelser för att självständigt driva en körskola i den medlemsstaten.*

2) *Det är uppenbart att Europeiska gemenskapernas domstol saknar behörighet att svarar på Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreichs andra och tredje fråga.*

(1) EUT C 142, 7.6.2008.

Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 25 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justcia de Madrid (Spanien)) – Real Sociedad de Fútbol SAD, Nihat Kahveci mot Consejo Superior de Deportes, Real Federacíon Española de Fútbol

(Mål C-152/08) (1)

(Artikel 104.3 i rättegångsreglerna — Associeringsavtalet EEG-Turkiet — Artikel 37 i tilläggsprotokollet — Direkt effekt — Anställningsvillkor — Icke-diskrimineringsprincipen — Fotboll — Begränsning av det antal professionella spelare som är medborgare i tredjeland som får användas i nationellt tävlingsspel)

(2008/C 285/23)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justcia de Madrid (Spanien).

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Real Sociedad de Fútbol SAD, Nihat Kahveci

Svarande: Consejo Superior de Deportes, Real Federacíon Espanola de Fútbol

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tribunal Superior de Justicia de Madrid – Tolkningen av artikel 37 i det tilläggsprotokoll som undertecknades den 23 november 1970 i Bryssel och som ingåtts, godkänts och bekräftats i gemenskapens namn genom rådets förordning (EEG) nr 2760/72 av den 19 december 1972 (EGT L 293, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 1, s. 130) – Anställningsvillkor – Regler som utfärdats av de nationella idrottsförbunden och som medför en begränsning av antalet professionella spelare från tredjeland som inte tillhör EES-området – Turkisk fotbollsspelare som innehar ett sådant arbetstillstånd och uppehållstillstånd som krävs enligt nationell lagstiftning

Avgörande

Förbudet mot all diskriminering av turkiska medborgare som tillhör den reguljära arbetsmarknaden i en medlemsstat vad beträffar lön och andra anställningsvillkor, vilket anges i artikel 37 i det tilläggsprotokoll vilket undertecknades den 23 november 1970 i Bryssel och som ingicks, godkändes och bekräftades för gemenskapens räkning genom rådets förordning (EEG) nr 2760/72 av den 19 december 1972, som fogats till avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, vilket undertecknades den 12 september 1963 i Ankara av Republiken Turkiet På ena sidan och av medlemsstaterna i EEG och gemenskapen På andra sidan och som ingicks, godkändes och bekräftades för gemenskapens räkning genom rådets beslut 64/732/EEG av den 23 december 1963, liksom i artikel 10.1 i associeringsrådets beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen, ska tolkas så, att det utgör hinder för att en regel utfärdad av ett idrottsförbund i en medlemsstat, enligt vilken klubbar vid nationella tävlingar endast får använda ett begränsat antal spelare från sådana tredjeländer som inte är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, tillämpas på en professionell idrottsutövare med turkiskt medborgarskap, som är lagligen anställd av en klubb i nämnda medlemsstat.

(1) EUT C 171 av den 5.7.2008.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 11 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Panevėžio apygardos teismas, Litauen) – Brottmål mot Edgar Babanov

(Mål C-207/08) [1]

(Artikel 104.3 första stycket i rättegångsreglerna — Jordbruk — Fri rörlighet för varor — Nationell lagstiftning om förbud mot odling av alla typer av hampa)

(2008/C 285/24)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Panevėžio apygardos teismas

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Edgar Babanov.

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Panevėžio apygardos teismas – Förenlighet av nationell lag som föreskriver straff för odling av alla sorters hampa med unionsrätten – Huruvida en domstol får tillämpa den nationella lagstiftningen när halten av aktiva ämnen i hampan inte överstiger en viss nivå

Avgörande

1) *Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 ska tolkas så, att den utgör hinder för nationell lagstiftning som har som verkan att odling och innehav av sådan hampa som odlas för fiberproduktion och som avses i den nämnda förordningen förbjuds.*

2) *Gemenskapsrätten utgör hinder för att en domstol i en medlemsstat tillämpar en nationell lagstiftning som i strid med förordning nr 1782/2003 har som verkan att odling och innehav av sådan hampa som odlas för fiberproduktion som avses i den nämnda förordningen förbjuds.*

[1] EUT C 209, 15.8.2008.

Överklagande ingett den 21 februari 2008 av Athanasios Pitsiorlas av den dom som förstainstansrätten (femte avdelningen) meddelade den 27 november 2007 i de förenade målen T-3/00 och T-337/04, Athanasios Pitsiorlas mot Europeiska unionens råd och Europeiska centralbanken

(Mål C-84/08 P)

(2008/C 285/25)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Athanasios Pitsiorlas (ombud: D. Papafillipou, dikigoros)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd och Europeiska centralbanken

Genom beslut av den 3 juli 2008 avvisade domstolen (andra avdelningen) överklagandet och förpliktade Athanasios Pitsiorlas att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 17 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike

(Mål C-327/08)

(2008/C 285/26)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet och D. Kukovec)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 89/665/EEG ([1]) och direktiv 92/13/EEG ([2]) – som dessa har tolkats av domstolen i domen i mål C-81/98, Alcatel, och i mål C-212/02, kommissionen mot Österrike – närmare bestämt enligt artikel 2.1 i direktiv 89/665/EEG och artikel 2.1 i direktiv 92/13/EEG, genom att

  anta och bibehålla artikel 44 första stycket i dekret nr 2005-1308 av den 20 oktober 2005, artikel 46 första stycket i dekret 2005-1742 av den 30 december 2005 och artikel 80 första stycket första punkten i dekret nr 2006-975 av den 1 augusti 2006, eftersom det i dessa bestämmelser föreskrivs att de upphandlande myndigheterna och/eller de upphandlande enheterna kan förkorta den skäliga tidsfrist som ska ges mellan den dag som anbudsgivarna underrättas om beslutet och den dag då kontraktet ingås utan någon tidsbegränsning och utan att det på förhand fastställts något objektivt villkor i den nationella lagstiftningen,

  och

  anta och bibehålla artikel 1441 första stycket i den nya civilprocesslagen, i dess lydelse enligt dekret nr 2005-1308 av den 20 oktober 2005, eftersom det i denna bestämmelse föreskrivs att den berörda upphandlande myndigheten och/eller den berörda upphandlande enheten ska svara inom 10 dagar och interimistiska åtgärder inte får vidtas före utgången av denna frist utan att denna frist medför framflyttning av den frist som ska ges mellan underrättelsen till anbudsgivarna och den dag då kontraktet ingås, samt

— förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anför två delgrunder till stöd för sin talan.

Genom den första delgrunden anmärker kommissionen att svaranden tillåter de upphandlande myndigheterna att i brådskande fall fastställa den minimifrist som ska ges mellan underrättelsen till anbudsgivarna om beslutet om tilldelning av kontraktet och den dag då detta upphandlingskontrakt ingås till kortare än 10 dagar. Frågan huruvida det är ett brådskande fall enligt den franska lagstiftningen lämnas nämligen till den upphandlande myndighetens skönsmässiga bedömning utan att det uppställs något objektivt villkor härför. Vidare innehåller denna lagstiftning ingen garanti för att anbudsgivarna underrättas om med hur många dagar tidsfristen har förkortats, vilket skulle kunna få till följd att kontraktet redan har ingåtts när nämnda anbudsgivare väcker talan mot beslutet om tilldelning av kontrakt i syfte att rikta anspråk före ingåendet av avtalet. En sådan situation strider klart mot det syfte med direktiven 89/665/EEG och 92/13/EEG som bekräftats genom domstolens rättspraxis och som är att inrätta effektiva och snabba rättsmedel mot den upphandlande myndighetens rättsstridiga beslut på ett stadium där överträdelserna ännu kan rättas till.

Genom den andra delgrunden hävdar kommissionen att svaranden hindrar den ändamålsenliga verkan av ovannämnda direktiv genom att i den franska lagstiftningen föreskriva ett obligatoriskt förfarande genom vilket den upphandlande myndigheten ska underrättas om att prövning kommer att sökas, vilket förfarande inte medför att fristen mellan underrättelsen av anbudsgivarna om tilldelning av kontraktet och ingåendet av kontraktet flyttas fram. Eftersom möjligheten för förbigångna anbudsgivare att söka prövning är utesluten under den frist inom vilken den upphandlande myndigheten ska svara på underrättelsen, vilken är 10 dagar, innebär ett svar från den upphandlande myndigheten vid utgången av denna frist nämligen att nämnda anbudsgivare berövas varje tillgång till ett effektivt rättsmedel, eftersom kontraktet vid denna tidpunkt då redan har ingåtts.

([1]) Rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 395, s. 33; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 48), i dess lydelse enligt rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139).

([2]) Rådets direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna (EGT L 76, s. 14; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 127).

Talan väckt den 18 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike

(Mål C-333/08)

(2008/C 285/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Stromsky)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 28 i EG-fördraget genom att, för processhjälpmedel och livsmedel som har framställts med användning av processhjälpmedel från andra medlemsstater där dessa hjälpmedel lagligen tillverkas och/eller säljs, föreskriva ett system med förhandstillstånd som strider mot proportionalitetsprincipen, och

— förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör gällande att de franska bestämmelserna om processhjälpmedel utgör handelsrestriktioner. Dessa bestämmelser, genom vilka ett system med förhandstillstånd införs för processhjälpmedel och för livsmedel som har framställts med användning av processhjälpmedel från andra medlemsstater där de lagligen har tillverkats och/eller sålts, medför att saluföringen av dessa livsmedel och hjälpmedel blir svårare och dyrare. Bestämmelserna hindrar således handeln mellan medlemsstaterna.

Enligt kommissionen kan ett system med förhandstillstånd i vissa fall vara motiverat av folkhälsoskäl. Systemet ska emellertid under alla förhållanden vara proportionerligt och uppfylla de villkor som uppställts i rättspraxis, bland annat de villkor som framgår av domstolens dom av den 5 februari 2004 i mål C-24/00, kommissionen mot Frankrike. I förevarande fall har dock flera av dessa villkor inte uppfyllts, eftersom det förfarande som föreskrivs i de aktuella bestämmelserna varken är lättillgängligt eller snabbt och eftersom talan inte kan väckas mot ett eventuellt avslagsbeslut.

Överklagande ingett den 21 juli 2008 av Transports Schiocchet – Excursions SARL av det beslut som förstainstansrätten meddelade den 19 maj 2008 i mål T-220/07, Transports Schiocchet – Excursions mot kommissionen

(Mål C-335/08 P)

(2008/C 285/28)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Transports Schiocchet – Excursions SARL (ombud: advokaten D. Schönberger)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara det beslut som meddelades av förstainstansrätten den 19 maj 2008,

— när den avgör målet, bifalla de yrkanden som åberopades i första instans och slutligen avgöra tvisten,

— i andra hand återförvisa målet till förstainstansrätten, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har anfört tre grunder till stöd för sitt överklagande.

Som första grund har klaganden gjort gällande att förstainstansrätten har åsidosatt principen om rättsäkerhet som är förbunden med besluten om gemenskapernas rättsordning, artiklarna 235 och 288 andra stycket i EG-fördraget och artikel 13 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, i den del som förstainstansrätten i punkt 39 i det överklagade beslutet gjorde bedömningen att väckande av talan vid nationella domstolar inte har någon suspensiv verkan och inte kan avbrytas genom preskription, även om förstainstansrätten i sina tidigare avgöranden, som är rättskraftigt avgjorda, uppmuntrade klaganden till att väcka talan vid nationell domstol.

Som andra grund har klaganden gjort gällande felaktig rättstillämpning, vilket förstainstansrätten gjort sig skyldig till vid bedömningen av villkoren för utomobligatoriskt ansvar, felaktigheter avseende missuppfattning av de faktiska omständigheterna och de yrkanden som åberopats i ansökan, artikel 288 andra stycket EG och av artikel 230 EG i den del som de nationella domstolarna bland annat fastställde kommissionens ståndpunkt och den period under vilken skadan uppkom.

Som tredje och sista grund har klaganden anfört att artiklarna 4.2 och 2.1.3 i förordning 684/92 ([1]) har åsidosatts i den del förstainstansrätten, genom att följa kommissionens tolkning, felaktigt fann att den verksamhet som klagandens konkurrenter bedriver utgör ”speciell trafik” (artikel 4.2) som är undantagen från tillståndsplikt, medan det i förevarande fall rör sig om parallell eller tillfällig trafik (2.1.3) som bedöms enligt samma regler som den reguljär trafik som bedrivs av klaganden.

([1]) EUT L 74, s. 1.

Talan väckt den 24 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien

(Mål C-342/08)

(2008/C 285/29)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet och A. Sipos)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11.1 c i rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår ([1]), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/105/EG av den 16 december 2003 ([2]), genom att inte ha säkerställt utarbetande av en extern plan för räddningsinsatser för alla de verksamheter som avses i artikel 9 i detta direktiv, och

— förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör gällande att det utgör ett grundläggande krav enligt direktiv 96/82/EG att externa planer utarbetas för de räddningsinsatser som ska vidtas utanför de verksamheter som avses i artikel 9 i direktivet. Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt detta direktiv, eftersom sådana planer inte har utarbetats beträffande 59 verksamheter inom dess territorium och eftersom dessa planer, enligt själva lydelsen i detta direktiv, skulle ha varit utarbetade senast tre år efter utloppet av fristen för att införliva direktivet, det vill säga senast den 3 februari 2002.

([1]) EGT L 10, 1997, s. 13.
([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/105/EG av den 16 december 2003 om ändring av rådets direktiv 96/82/EG om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår (EUT L 345, s. 97).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 31 juli 2008 – Modehuis A. Zwijnenburg BV mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-352/08)

(2008/C 285/30)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Modehuis A. Zwijnenburg BV

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfråga

Ska [rådets] direktiv nr 90/434/EEG ([1]) av den 23 juli 1990 … tolkas så, att de förmånliga bestämmelserna i detta direktiv kan nekas en skattskyldig om denne genomför en rad rättshandlingar som syftar till att förhindra annan beskattning än den som de förmånliga bestämmelserna i direktivet avser?

([1]) Direktiv om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater (EGT L 225, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 20).

Talan väckt den 30 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike

(Mål C-354/08)

(2008/C 285/31)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa och J. Sénéchal)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 43 EG genom att ge den tidigare koncessionshavaren en företrädesrätt vid upphandling av koncessioner avseende anläggningar som använder vattenkraft, och särskilt genom att anta bestämmelserna i artikel 29.3 i dekret nr 99/225 av den 22 mars 1999 om koncession och om den allmännyttiga karaktären av anläggningar som använder vattenkraft,

— förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör gällande att den företrädesrätt som ges den tidigare koncessionshavaren när koncessioner avseende anläggningar som använder vattenkraft förnyas eller tilldelas utgör ett åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen och ett hinder för etableringsfriheten. Genom att de företag som har en koncession, och som således redan är etablerade i Frankrike, prioriteras medför den franska lagstiftningen att det blir svårare för företag som är hemmahörande i andra medlemsstater att etablera sig.

De franska myndigheterna har för övrigt inte försökt motivera den aktuella åtgärden med hänvisning till de undantag som föreskrivs i artiklarna 45 och 46 i fördraget eller till tvingande skäl av allmänintresse. Denna åtgärd är i vart fall oproportionerlig med hänsyn till det eftersträvade syftet. Den finansiella börda som åligger den tidigare koncessionshavaren skulle exempelvis kunna kompenseras genom andra skyldigheter som åläggs varje ny konkurrent.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 4 augusti 2008 – Stichting Greenpeace Nederland mot Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, den andra parten i förfarandet är: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division

(Mål C-359/08)

(2008/C 285/32)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stichting Greenpeace Nederland

Svarande: Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

Den andra parten i förfarandet: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division

Tolkningsfrågor

1) Ska platsen för utsättningen av genetiskt modifierade organismer, vilken enligt artikel 25.4 i direktiv 2001/18 ([1]) inte får hållas konfidentiell, även med hänsyn till målet med och systematiken i direktivet tolkas så, att det därmed är markangivelsen i fastighetsregistret som avses eller är det tillräckligt att ange ett större geografiskt område?

2) a) För det fall ett större geografiskt område är tillräckligt, vilka omständigheter kan beaktas vid fastställandet av platsangivelsen?

   b) Är direktiv 2003/4 ([2]) av betydelse vid fastställandet av omfattningen av platsangivelsen?

   c) Uppfyller ett område som är tjugo gånger större än det enskilda försöksfältet kraven enligt proportionalitetsprincipen?

3) Är kraven enligt proportionalitetsprincipen uppfyllda när det valda området för allmän platsangivelse i enlighet med de bestämmelser som ändrats den 17 juli 2008 är hundra gånger större än det enskilda försöksfältet?

4) För det fall endast en områdesangivelse ur fastighetsregistret är tillräcklig, kan de i artikel 4.2 i direktiv 2003/4 nämnda omständigheterna, trots lydelsen i artikel 25.4 i direktiv 2001/18, utgöra grund för att behandla information om den exakta platsen för utsättningen konfidentiellt?

5) a) Innehåller artikel 4.2 i direktiv 2003/4 en uttömmande uppräkning av sekretessgrunder?

   b) Om denna fråga ska besvaras jakande, omfattas då skyddet för näringsverksamhet inbegripet där förekommande personer och produkter och förhindrandet av sabotage till förmån för klimatet för bioteknologisk utveckling i Nederländerna av en av de i artikel 4.2 i direktiv 2003/4 nämnda sekretessgrunderna?

6) För det fall fråga 5 a och b ska besvaras jakande, är då angivelsen av ett område som är tjugo eller hundra gånger större än försöksfältet proportionerlig med hänsyn till artikel 4.2 h i direktiv 2003/4 och med hänsyn till skyddet för privata (skyddet för näringsverksamhet inbegripet där förekommande personer och produkter) och allmänna intressen (förhindrandet av sabotage till förmån för klimatet för bioteknisk utveckling i Nederländerna)?

7) a) För det fall fråga 5 a ska besvaras nekande, utgör då skyddet för näringsverksamhet inbegripet där förekommande personer och produkter och förhindrandet av sabotage till förmån för klimatet för bioteknologisk utveckling i Nederländerna en tillåten sekretessgrund?

b) För det fall fråga 7 a ska besvaras jakande, är angivelsen av ett område som är tjugo eller hundra gånger större än försöksfältet proportionerlig med hänsyn till skyddet för privata (skyddet för näringsverksamhet inbegripet där förekommande personer och produkter) och allmänna intressen (förhindrandet av sabotage till förmån för klimatet för bioteknisk utveckling i Nederländerna)?

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG (EGT L 106, s. 1).

(2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EGT L 41, s. 26).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 4 augusti 2008 – 1. Stichting Greenpeace Nederland och 2. Stichting ter Voorkoming Misbruik Genetische Manipulatie "VoMiGen" mot Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, den andra parten i förfarandet är: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division

(Mål C-360/08)

(2008/C 285/33)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande:

1. Stichting Greenpeace Nederland

2. Stichting ter Voorkoming Misbruik Genetische Manipulatie "VoMiGen"

Svarande: Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

Den andra parten i förfarandet: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division

Tolkningsfrågor

1) Ska platsen för utsättningen av genetiskt modifierade organismer, vilken enligt artikel 25.4 i direktiv 2001/18 (1) inte får hållas konfidentiell, även med hänsyn till målet med och systematiken i direktivet tolkas så, att det därmed är markangivelsen i fastighetsregistret som avses eller är det tillräckligt att ange ett större geografiskt område?

2) a) För det fall ett större geografiskt område är tillräckligt, vilka omständigheter kan beaktas vid fastställandet av platsangivelsen?

b) Är direktiv 2003/4 (2) av betydelse vid fastställandet av omfattningen av platsangivelsen?

c) Uppfyller ett område som är tjugo gånger större än det enskilda försöksfältet kraven enligt proportionalitetsprincipen?

3) Är kraven enligt proportionalitetsprincipen uppfyllda när det valda området för allmän platsangivelse i enlighet med de bestämmelser som ändrats den 17 juli 2008 är hundra gånger större än det enskilda försöksfältet?

4) För det fall endast en områdesangivelse ur fastighetsregistret är tillräcklig, kan de i artikel 4.2 i direktiv 2003/4 nämnda omständigheterna, trots lydelsen i artikel 25.4 i direktiv 2001/18, utgöra grund för att behandla information om den exakta platsen för utsättningen konfidentiellt?

5) a) Innehåller artikel 4.2 i direktiv 2003/4 en uttömmande uppräkning av sekretessgrunder?

b) Om denna fråga ska besvaras jakande, omfattas då skyddet för näringsverksamhet inbegripet där förekommande personer och produkter och förhindrandet av sabotage till förmån för klimatet för bioteknologisk utveckling i Nederländerna av en av de i artikel 4.2 i direktiv 2003/4 nämnda sekretessgrunderna?

6) För det fall fråga 5 a och b ska besvaras jakande, är då angivelsen av ett område som är tjugo eller hundra gånger större än försöksfältet proportionerlig med hänsyn till artikel 4.2 h i direktiv 2003/4 och med hänsyn till skyddet för privata (skyddet för näringsverksamhet inbegripet där förekommande personer och produkter) och allmänna intressen (förhindrandet av sabotage till förmån för klimatet för bioteknisk utveckling i Nederländerna)?

7) a) För det fall fråga 5 a ska besvaras nekande, utgör då skyddet för näringsverksamhet inbegripet där förekommande personer och produkter och förhindrandet av sabotage till förmån för klimatet för bioteknologisk utveckling i Nederländerna en tillåten sekretessgrund?

b) För det fall fråga 7 a ska besvaras jakande, är angivelsen av ett område som är tjugo eller hundra gånger större än försöksfältet proportionerlig med hänsyn till skyddet för privata (skyddet för näringsverksamhet inbegripet där förekommande personer och produkter) och allmänna intressen (förhindrandet av sabotage till förmån för klimatet för bioteknisk utveckling i Nederländerna)?

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG (EGT L 106, s. 1).

(2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EGT L 41, s. 26).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 4 augusti 2008 – Stichting Greenpeace Nederland mot Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, den andra parten i förfarandet är: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division

(Mål C-361/08)

(2008/C 285/34)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stichting Greenpeace Nederland

Svarande: Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

Den andra parten i förfarandet: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division

Tolkningsfrågor

1) Ska platsen för utsättningen av genetiskt modifierade organismer, vilken enligt artikel 25.4 i direktiv 2001/18 (1) inte får hållas konfidentiell, även med hänsyn till målet med och systematiken i direktivet tolkas så, att det därmed är markangivelsen i fastighetsregistret som avses eller är det tillräckligt att ange ett större geografiskt område?

2) a) För det fall ett större geografiskt område är tillräckligt, vilka omständigheter kan beaktas vid fastställandet av platsangivelsen?

b) Är direktiv 2003/4 (2) av betydelse vid fastställandet av omfattningen av platsangivelsen?

c) Uppfyller ett område som är tjugo gånger större än det enskilda försöksfältet kraven enligt proportionalitetsprincipen?

3) Är kraven enligt proportionalitetsprincipen uppfyllda när det valda området för allmän platsangivelse i enlighet med de bestämmelser som ändrats den 17 juli 2008 är hundra gånger större än det enskilda försöksfältet?

4) För det fall endast en områdesangivelse ur fastighetsregistret är tillräcklig, kan de i artikel 4.2 i direktiv 2003/4 nämnda omständigheterna, trots lydelsen i artikel 25.4 i direktiv 2001/18, utgöra grund för att behandla information om den exakta platsen för utsättningen konfidentiellt?

5) a) Innehåller artikel 4.2 i direktiv 2003/4 en uttömmande uppräkning av sekretessgrunder?

b) Om denna fråga ska besvaras jakande, omfattas då skyddet för näringsverksamhet inbegripet där förekommande personer och produkter och förhindrandet av sabotage till förmån för klimatet för bioteknologisk utveckling i Nederländerna av en av de i artikel 4.2 i direktiv 2003/4 nämnda sekretessgrunderna?

6) För det fall fråga 5 a och b ska besvaras jakande, är då angivelsen av ett område som är tjugo eller hundra gånger större än försöksfältet proportionerlig med hänsyn till artikel 4.2 h i direktiv 2003/4 och med hänsyn till skyddet för privata (skyddet för näringsverksamhet inbegripet där förekommande personer och produkter) och allmänna intressen (förhindrandet av sabotage till förmån för klimatet för bioteknisk utveckling i Nederländerna)?

7) a) För det fall fråga 5 a ska besvaras nekande, utgör då skyddet för näringsverksamhet inbegripet där förekommande personer och produkter och förhindrandet av sabotage till förmån för klimatet för bioteknologisk utveckling i Nederländerna en tillåten sekretessgrund?

b) För det fall fråga 7 a ska besvaras jakande, är angivelsen av ett område som är tjugo eller hundra gånger större än försöksfältet proportionerlig med hänsyn till skyddet för privata (skyddet för näringsverksamhet inbegripet där förekommande personer och produkter) och allmänna intressen (förhindrandet av sabotage till förmån för klimatet för bioteknisk utveckling i Nederländerna)?

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG (EGT L 106, s. 1).
(2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EGT L 41, s. 26).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 7 augusti 2008 – Romana Slanina mot Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien

(Mål C-363/08)

(2008/C 285/35)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Romana Slanina

Motpart: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien

Tolkningsfrågor

1) Innebär rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (1) (nedan kallad förordningen), att en maka som inte förvärvsarbetar och som är skild från en make som är bosatt och löntagare i Österrike, behåller sin rätt till familjebidrag (för ett barn) gentemot Österrike när hon bosätter sig i en annan medlemsstat och förlägger sina huvudsakliga intressen i den staten och när hon fortsättningsvis inte heller förvärvsarbetar i den staten?

2) Är det för svaret på den första frågan av betydelse att Österrike, där den skilde mannen stannat kvar och uteslutande är bosatt samt förvärvsarbetar, under vissa förutsättningar beviljar denne make familjebidrag (för barnet) när den skilda makan inte längre har någon sådan rätt?

3) Innebär förordningen att den skilda makan har en rätt till familjebidrag (för barnet) gentemot Österrike, där den skilde maken tillika barnets far är bosatt och förvärvsarbetar, om de förhållanden som anges i den första frågan ändras på så sätt att makan börjar förvärvsarbeta i den nya medlemsstaten?

(1) EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 11 augusti 2008 – Agrana Zucker GmbH mot Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Mål C-365/08)

(2008/C 285/36)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof (Österrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Agrana Zucker GmbH

Motpart: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 16 i rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (1) tolkas så, att även en sockerkvot som inte kan utnyttjas på grund av ett förebyggande återtag från marknaden enligt artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 290/2007 av den 16 mars 2007 om fastställande av den procentsats som anges i artikel 19 i rådets förordning (EG) nr 318/2006 för regleringsåret 2007/08 (2), ska ingå i beräkningen av produktionsavgiften?

2) För det fall fråga 1 ska besvaras jakande:

Är artikel 16 i rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 förenlig med primärrätten, nämligen med proportionalitetsprincipen och det diskrimineringsförbud som kan härledas från artikel 34 EG?

(1) EUT L 58, s. 1.
(2) EUT L 78, s. 20.

Talan väckt den 12 augusti 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-369/08)

(2008/C 285/37)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa och P. Dejmek)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att punkt 2.1 i bilaga VIIIb till den tyska förordningen om fordonsregistrering (Strassenverkehrszulassungsordnung) (StZVO) strider mot artikel 43 EG jämförd med artikel 48 EG, och

— förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 43 första stycket EG förbjuds alla bestämmelser som innebär inskränkningar för medborgare i en medlemsstat att fritt etablera sig på en annan medlemsstats territorium. Av artikel 48 EG följer att bolag som bildats i överensstämmelse med en medlemsstats lagstiftning och som har sitt säte, sitt huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet inom gemenskapen vid tillämpningen av fördragets bestämmelser om etableringsfrihet ska likställas med fysiska personer som är medborgare i medlemsstaterna. Kommissionen anser att reglerna om likabehandling inte endast förbjuder öppen diskriminering på grund av nationalitet, eller säte när det gäller bolag, utan även varje form av dold diskriminering som, genom tillämpning av andra särskiljningskriterier, i praktiken leder till samma resultat.

Enligt punkt 2.1 i bilaga VIIIb till förordning om fordonsregistrering kan en kontrollorganism godkännas i Tyskland för genomförandet av tekniska undersökningar, säkerhetskontroller och fordonsbesiktning endast om den uteslutande består av minst 60 oberoende fordonsexperter som har denna verksamhet som huvudsaklig sysselsättning. Därvid ska denna organism bestå av minst en och högst 30 besiktningsingenjörer med säte inom det område som omfattas av godkännandet per 100 000 inom området registrerade motorfordon och släp.

Enligt kommissionen utgör detta krav en otillåten begränsning i etableringsfriheten som inte är förenlig med artikel 43 EG jämförd med artikel 48 EG. Kravet på att en organism uteslutande ska bestå av ett minsta antal oberoende experter som har denna verksamhet som huvudsysselsättning utgör en kvalitativ restriktion, eftersom de företag som vill bedriva den aktuella verksamheten måste ha en viss struktur. I synnerhet innebär detta krav att anställda experter som inte kan tillhöra en sådan organism utesluts. Dessutom utgör den omtvistade bestämmelsen också en kvantitativ restriktion, eftersom det föreskrivs ett minsta antal medlemmar. Dessa kriterier för godkännande hindrar alla näringsidkare som är lagligen etablerade i andra medlemsstater, men som har en annan rättslig form eller intern struktur, från att tillhandahålla tekniska besiktningstjänster i Tyskland. Kravet på att det ska finnas minst en besiktningsingenjör med säte inom det område som omfattas av godkännandet per 100 000 motorfordon och släp utgör dessutom en restriktion i strid mot artikel 43 EG (jämförd med artikel 48 EG), eftersom detta krav framför allt missgynnar juridiska personer som redan är etablerade i andra medlemsstater och vars besiktningsingenjörer inte nödvändigtvis har sitt säte inom det område som omfattas av godkännandet.

I förevarande fall är varken artikel 45 EG eller artikel 46 EG tillämpliga.

Enligt artikel 45 EG omfattar fördragets bestämmelser om etableringsfriheten inte verksamhet som hos medlemsstaten, om än endast tillfällig, är förenad med utövandet av offentlig makt. De kriterier som enligt fast rättspraxis gäller för direkt och specifikt utövande av offentlig makt vid den verksamhet som bedrivs av kontrollorganismer, särskilt vid tekniska kontroller, är emellertid inte uppfyllda. Varken den omständigheten att dessa organismer beslutar om tilldelning eller indragning av kontrollbevis, eller den omständigheten att dessa organismer är underställda statlig kontroll bevisar att de har ett uppdrag som innefattar utövandet av offentlig makt. För det första är det endast den behöriga myndigheten (det vill säga den behöriga registreringsmyndigheten) som kan fatta slutligt beslut om tilldelning av kontrollbevis i varje delstat och inte kontrollorganismen. Den sistnämnda har snarare en biträdande och förberedande roll gentemot registreringsmyndigheten. För det andra kan inte den omständigheten att staten utövar tillsyn över vissa institutioner ha till följd att all verksamhet som utövas av sådana kontrollerade institutioner ska anses vara förenad med utövandet av offentlig makt. Även om det ansågs att viss verksamhet som utövas av kontrollorganismer utgör utövande av offentlig makt

skulle ett uteslutande av fordonskontroller från tillämpningsområdet för etableringsfriheten vara alltför långtgående och gå långt utöver syftet med det i artikel 45 EG föreskrivna undantaget. Kontroll av fordon är en rent teknisk uppgift som visserligen får offentligrättsliga följder men som inte kan betraktas som ett direkt utövande av offentlig makt.

Artikel 46 EG, enligt vilken olika behandling kan vara möjlig om den grundas på hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa, kan enligt rättspraxis åberopas endast om det föreligger ett verkligt och tillräckligt allvarligt hot som påverkar ett av de nämnda grundläggande samhällsintressena. De tyska myndigheterna har inte styrkt att något sådant hot föreligger och villkoren för att åberopa undantagsbestämmelsen i artikel 46 EG är därför inte uppfyllda. Kommissionen är övertygad om att det mål som eftersträvas med de omtvistade åtgärderna, det vill säga ett upprätthållande av trafiksäkerheten, skulle kunna uppnås med mindre ingripande åtgärder, till exempel genom ett lämpligt system för kontroll av alla besiktningsingenjörer och kontrollorganismer i Tyskland.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 13 augusti 2008 – Data I/O GmbH mot Bundesfinanzdirektion Südost

(Mål C-370/08)

(2008/C 285/38)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Data I/O GmbH

Motpart: Bundesfinanzdirektion Südost

Tolkningsfrågor

1) Ska förklarande anmärkning 5 E till kapitel 84 i Kombinerade nomenklaturen i Gemensamma tulltaxan som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ([1]), i dess lydelse enligt bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1810/2004 av den 7 september 2004 ([2]) tolkas på så sätt, att en elektrisk adapter som är avsedd att skapa en elektrisk förbindelse mellan en automatisk programmeringsmaskin och de elektroniska komponenter som ska programmeras kan klassificeras enligt tulltaxenummer 8471 i Kombinerade nomenklaturen?

2) För det fall att denna fråga besvaras nekande: Ska ovannämnda adapter klassificeras enligt tulltaxenummer 8471 i Kombinerade nomenklaturen om den innehåller ett minneschip, i vilken programmeringsprocessen finns sparad och är tillgänglig för nedladdning?

([1]) EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22.
([2]) EUT L 327, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland) den 14 augusti 2008 – Nural Örnek mot Land Baden-Württemberg

(Mål C-371/08)

(2008/C 285/39)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nural Örnek

Motpart: Land Baden-Württemberg

Tolkningsfrågor

Ska skyddet mot utvisning i artikel 14.1 i beslut nr 1/80 till förmån för en turkisk medborgare som åtnjuter rättslig status enligt artikel 7 första stycket andra strecksatsen i beslut nr 1/80 samt har uppehållit sig under de tio föregående åren i den medlemsstat i vilken denna rättsliga status gäller, enligt artikel 28.3 a i direktiv 2004/38/EG ([1]) såsom den införlivats av den berörda medlemsstaten, tolkas så att en utvisning endast får ske om beslutet grundar sig på tvingande hänsyn till allmän säkerhet, såsom de definieras av medlemsstaterna?

([1]) EUT L 158, s. 77.

Överklagande ingett den 14 augusti 2008 av Atlantic Dawn Ltd, Antarctic Fishing Co. Ltd, Atlantean Ltd, Killybegs Fishing Enterprises Ltd, Doyle Fishing Co. Ltd, Western Seaboard Fishing Co. Ltd, O'Shea Fishing Co. Ltd, Aine Fishing Co. Ltd, Brendelen Ltd, Cavankee Fishing Co. Ltd, Ocean Trawlers Ltd, Eileen Oglesby, Noel McGing, Mullglen Ltd, Bradan Fishing Co. Ltd, Larry Murphy, Pauric Conneely, Thomas Flaherty, Carmarose Trawling Co. Ltd, Colmcille Fishing Ltd av den dom som förstainstansrätten meddelade den 2 juni 2008 i mål T-172/07, Atlantic Dawn Ltd, Antarctic Fishing Co. Ltd, Atlantean Ltd, Killybegs Fishing Enterprises Ltd, Doyle Fishing Co. Ltd, Western Seaboard Fishing Co. Ltd, O'Shea Fishing Co. Ltd, Aine Fishing Co. Ltd, Brendelen Ltd, Cavankee Fishing Co. Ltd, Ocean Trawlers Ltd, Eileen Oglesby, Noel McGing, Mullglen Ltd, Bradan Fishing Co. Ltd, Larry Murphy, Pauric Conneely, Thomas Flaherty, Carmarose Trawling Co. Ltd, Colmcille Fishing Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-372/08 P)

(2008/C 285/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Atlantic Dawn Ltd, Atlantic Dawn Ltd, Antarctic Fishing Co. Ltd, Atlantean Ltd, Killybegs Fishing Enterprises Ltd, Doyle Fishing Co. Ltd, Western Seaboard Fishing Co. Ltd, O'Shea Fishing Co. Ltd, Aine Fishing Co. Ltd, Brendelen Ltd, Cavankee Fishing Co. Ltd, Ocean Trawlers Ltd, Eileen Oglesby, Noel McGing, Mullglen Ltd, Bradan Fishing Co. Ltd, Larry Murphy, Pauric Conneely, Thomas Flaherty, Carmarose Trawling Co. Ltd, Colmcille Fishing Ltd (ombud: G. Hogan SC, N. Travers BL, T. O 'Sullivan BL och D. Barry, Sollicitor)

Övriga parter i målet: Europeiska gemenskapernas kommission, Konungariket Spanien

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

— upphäva förstainstansrättens dom i dess helhet,

— återförvisa målet till förstainstansrätten för prövning i sak och att kommissionens yrkande om avvisning av den 7 september 2007 ska behandlas i förbindelse med denna prövning, samt

— förplikta kommissionen att bära klagandenas kostnader för överklagandet.

Grunder och huvudargument

Klagandena har anfört att gemenskapsrätten har åsidosatts vid tre tillfällen i det överklagade beslutet. Klagandena anser inledningsvis att förstainstansrätten har feltolkat artikel 20 i förordning nr 2371/2002 ([1]) och i synnerhet den behörighet som även fortsättningsvis tillkommer medlemsstaterna enligt artikel 20.3 i förordningen. Förstainstansrätten har vidare feltolkat artikel 20.5 genom att utesluta att klagandena är direkt berörda av medlemsstaternas möjlighet att byta fiskekvoter med varandra. Förstainstansrätten har slutligen felaktigt bortsett från den omständigheten att klagandena är direkt berörda av den omtvistade förordningen i egenskap av sluten krets av privatpersoner.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 2371/2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (EGT L 358, s. 59).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 23 april 2008 – EGN BV – det italienska dotterbolaget mot Agenzia delle Entrate

(Mål C-377/08)

(2008/C 285/41)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: EGN BV – det italienska dotterbolaget

Motpart: Agenzia delle Entrate

Tolkningsfråga

Ska artikel 17.3 a i rådets direktiv 77/388/EEG ([1]) av den 17 maj 1977, vid tillhandahållande av telekommunikationstjänster mellan skattskyldiga som är hemmahörande i olika medlemsstater i gemenskapen varvid kunden är skyldig att betala mervärdesskatt, anses medge avdrag för skatt som hänför sig till leverantörens förvärv eller import av varor som avser sådana transaktioner, när leverantören skulle ha haft en sådan avdragsrätt om samma tjänster hade utförts i det egna landet?

([1]) EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Österrike) den 25 augusti 2008 – Michael Neukirchinger mot Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen

(Mål C-382/08)

(2008/C 285/42)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Michael Neukirchinger

Motpart: Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen Bezirk

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 49 och följande artiklar i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen tolkas så, att de utgör hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken en person som är bosatt i en annan medlemsstat (i förevarande fall Tyskland) och som med stöd av rätten i den staten har beviljats tillstånd att genomföra yrkesmässiga ballongflygningar, måste ha säte eller bosättning i Österrike för att få genomföra ballongflygningar där (106 § Luftfahrtgesetz (BGBl nr 253/1957, senast ändrad genom BGBl I nr 83/2008)?

2) Ska artikel 49 och följande artiklar i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen tolkas så, att de utgör hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken en person som är bosatt i en annan medlemsstat och som med stöd av rätten i den staten har beviljats tillstånd att genomföra yrkesmässiga ballongflygningar, för att få genomföra ballongflygningar i en annan medlemsstat måste utverka ytterligare ett tillstånd, när de krav som ställs för beviljande härav i sak är desamma som kraven i vederbörandes ursprungsland, med det tillägget att den sökande ska ha säte eller bosättning i landet (i förevarande fall Österrike)?

3) Strider bestämmelserna i 102 § och följande paragrafer jämförd med 104 § och 106 § i Luftfahrtgesetz mot artikel 49 EG om förvaltningsrättsliga sanktionsåtgärder vidtas mot en i Tyskland bosatt tillståndsinnehavare som använder sitt tillstånd i Österrike, med innebörden att han nekas tillträde till marknaden? Frågan ställs mot bakgrund av att ett sådant tillstånd och tillstånd att driva verksamhet enligt 106 § punkt 1 i Luftfahrtgesetz endast kan utfärdas om sökanden har en filial och/eller bosättning i Österrike och under förutsättning att en i Tyskland registrerad luftballong omregistreras i Österrike.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 1 september 2008 – Brita GmbH mot Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Mål C-386/08)

(2008/C 285/43)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Brita GmbH

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Tolkningsfrågor

1) Ska importören av en vara som har sitt ursprung i Västbanken beviljas förmånsbehandling med hänsyn till att förmånsbehandlingen enligt två ifrågakommande avtal – nämligen ”Europa-Medelhavsavtal om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, på ena sidan, och Staten Israel, på andra sidan” (nedan kallat EMA) av den 20 november 1995 ([1]) och ”Europa-Medelhavsinterimsavtal om associering av handel och samarbete mellan Europeiska gemenskapen, på ena sidan, och Palestinska befrielseorganisationen (PLO), på andra sidan, för den palestinska myndigheten på Västbanken och i Gaza” (nedan kallat EMI-PLO) av den 24 februari 1997 ([2]) – avser varor med ursprung i staten Israels territorium respektive i Västbanken, även när det endast finns ett formellt ursprungsintyg från Israel?

   För det fall att den första frågan ska besvaras nekande:

2) Är en medlemsstats tullmyndighet enligt EMA bunden – och har kontrollförfarandet enligt artikel 32 i protokoll nr 4 till EMA inte inletts –, gentemot en importör som ansöker om förmånsbehandling för en vara som importeras till gemenskapens område, av ett ursprungsintyg från de israeliska myndigheterna, så länge tullmyndigheten inte hyser något annat tvivel om varans ursprung än om huruvida varan har sitt ursprung i ett område som endast kontrolleras av Israel – nämligen enligt den Israelisk-palestinska interimsöverenskommelsen från år 1995 – och så länge ett fFör det fall att den andra frågan ska besvaras nekande:

   örfarande enligt artikel 33 i protokoll nr 4 till EMA inte har genomförts?

3) Får tullmyndigheten i importlandet utan vidare vägra förmånsbehandling oavsett varans faktiska ursprung och enbart på den grunden att de israeliska myndigheterna efter tullmyndigheten i importlandets kontroll enligt artikel 32.2 i protokoll nr 4 till EMA (endast) bekräftat att varan tillverkats i ett område som tillhör Israels tullområde – och således har sitt ursprung i Israel –, och de israeliska myndigheterna inte besvarat den därpå följande uppmaningen från tullmyndigheten i importlandet att lämna kompletterande upplysningar?

För det fall att den tredje frågan ska besvaras nekande:

4) Får tullmyndigheten utan vidare vägra förmånsbehandling enligt EMA på grund av att varan – såsom det vid det här laget har fastställts – har sitt ursprung i Västbanken, eller ska förmånsbehandlingen enligt EMA också beviljas för varor med detta ursprung, i vart fall så länge ett tvistlösningsförfarande enligt artikel 33 i protokoll nr 4 till EMA inte har genomförts avseende tolkningen av begreppet ”staten Israels territorium” i avtalet?

([1]) EGT L 147, 2000, s. 3.
([2]) EGT L 187, s. 3.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Grondwettelijk Hof (Belgien) den 8 september 2008 – Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar NV, Uninet International NV, T2 Belgium NV och KPN Belgium NV mot Minsterraad, ytterligare deltagare i rättegången: Belgacom NV

(Mål C-389/08)

(2008/C 285/44)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Grondwettelijk Hof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar NV, Uninet International NV, T2 Belgium NV och KPN Belgium NV

Motpart: Minsterraad

Ytterligare deltagare i rättegången: Belgacom NV

Tolkningsfrågor

Ska artikel 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktivet om samhällsomfattande tjänster) ([1]) tolkas så att den behörige lagstiftaren i en medlemsstat får fastställa, i sin egenskap av nationell regleringsmyndighet, generellt och på grundval av beräkningen av nettokostnaderna för den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster och som tidigare var ensam leverantör, att tillhandahållande av samhällsomfattande tjänster kan vara en oskäligt betungande börda för de företag som utsetts till leverantörer av sådana tjänster?

([1]) EGT L 108, s. 51.

Talan väckt den 5 september 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-390/08)

(2008/C 285/45)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: U. Wölker och J.-P. Keppenne)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3.2 i beslut nr 280/2004/EG, jämförd med artiklarna 8–11 i beslut nr 166/2005/EG, genom att inte ha lämnat en rapport till kommissionen med de uppgifter som krävs enligt artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG av den 11 februari 2004 om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet ([1]), jämförd med artiklarna 8–11 i kommissionens beslut nr 166/2005/EG av den 10 februari 2005 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG av den 11 februari 2004 om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet ([2]), och

— förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 3.2 i beslut nr 280/2004/EG, jämförd med beslut nr 166/2005/EG, ska medlemsstaterna senast den 15 mars 2005 och därefter vartannat år lämna en rapport till kommissionen när det gäller de nationella åtgärder som de vidtagit för att begränsa och/eller minska utsläpp av växthusgas och genomförande av Kyotoprotokollet.

Vid tidpunkten för talans väckande, hade svaranden ännu inte överlämnat rapporten med uppgifter om dessa åtgärder till kommissionen.

([1]) EUT L 49, s. 1.
([2]) EUT L 55, s. 57.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 10 september 2008 – Emanuela Sbarigia mot Azienda USL RM/A, Comune di Roma, Assiprofar – Associazione Sindacale Proprietari Farmacia e Ordine dei Farmacisti della Provincia di Roma

(Mål C-393/08)

(2008/C 285/46)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Emanuela Sbarigia

Motparter: Azienda USL RM/A, Comune di Roma, Assiprofar – Associazione Sindacale Proprietari Farmacia e Ordine dei Farmacisti della Provincia di Roma

Tolkningsfrågor

1) Är det förenligt med de gemenskapsrättsliga principerna om skyddet för fri konkurrens och friheten att tillhandahålla tjänster, som kommer till uttryck bland annat i artiklarna 49 EG, 81–83 EG, 85 EG och 86 EG, att upprätthålla ovannämnda förbud för apotek mot såväl att avstå från semesterstängt som att fritt hålla öppet utöver de maximala öppettider som för närvarande medges enligt ovannämnda bestämmelser i Latiums regionallag nr 26/2002, då det vidare för att beviljas undantag från detta förbud inom Roms kommun enligt artikel 10.2 i denna lag krävs en skönsmässig förhandsbedömning av behörig myndighet (utförd i samförstånd med de organ och organisationer som anges i nyssnämnda bestämmelse) rörande den särskilda karaktären av de områden i kommunen där apoteken i fråga är belägna?

2) Är det förenligt med artiklarna 152 EG och 153 EG att ålägga apotek öppna för allmänheten sådana villkor som de i regionallag nr 26/2002, med begränsningar av eller förbud mot förlängda öppettider för enskilda apotek, räknat per dag, per vecka eller per år, även om syftet är att skydda folkhälsan?

Överklagande ingett den 12 september 2008 av Zipcar, Inc. av den dom som förstainstansrätten meddelade den 25 juni 2008 i mål T-36/07, Zipcar, Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-394/08 P)

(2008/C 285/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Zipcar, Inc. (ombud: M. Elmslie, Solicitor, N. Saunders, Barrister)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Canary Island Car SL

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva förstainstansrättens dom av den 25 juni 2008 i mål T-36/07 i sin helhet,

— återförvisa ansökningsärendet till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) för fortsatt handläggning,

— förplikta den andra parten i förförandet vid harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna avseende detta överklagande och överklagandet till förstainstansrätten.

Grunder och huvudargument

Klaganden har anfört följande grunder till stöd för att den överklagade domen ska upphävas:

1) Förstainstansrätten gjorde en felaktig avgränsning av de faktiska och rättsliga omständigheter som skulle prövas inom ramen för lagenlighetsprövningen av det överklagade beslutet. Klaganden har gjort gällande att förstainstansrätten i sin dom ändrade föremålet för förfarandet vid överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån och beaktade fakta och omständigheter som utvidgade det faktiska och rättsliga föremålet för tvisten vid harmoniseringsbyrån.

2) Förstainstansrätten åsidosatte artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 ([1]). Förstainstansrätten angav nämligen att den relevanta målgruppen måste anses vara enbart spansktalande "*även om det godtas att engelska vanligen talas i vissa områden av Spanien, såsom Kanarieöarna, och att vissa spanska konsumenter har kunskaper i engelska*". Detta utgör en felaktig rättstillämpning eftersom det i domen hänvisas till en genomsnittskonsuments språkliga kunskaper och förståelse i ett visst fall, då den enda frågan är fastställandet av det främsta eller det huvudsakliga språket i en medlemsstat där den tidigare rättigheten föreligger, utan att beakta andra omständigheter som är relevanta för att avgöra den relevanta konsumentens egenskaper.

3) Ytterligare åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 40/94. Förstainstansrätten har gjort en felaktig rättstillämpning genom att ange tre kategorier av likheter mellan de varor och tjänster som omfattas av ansökan och av den påstådda tidigare rättigheten, nämligen "delvis identiska", "delvis mycket lika" och "delvis inte väsentligt annorlunda", och därvid inte beakta verkan av dessa tre olika kategorier när den bedömde huruvida det förelåg en förväxlingsrisk.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 14.1.1994, s. 1).

Talan väckt den 16 september 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-400/08)

(2008/C 285/48)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa och R. Vidal Puig, biträdda av C. Fernández Vicién och I. Moreno Tapia Rivas, abogados)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 43 EG genom att föreskriva restriktioner för etablering av butiker, som följer av lag 7/1996 om organisation av detaljhandeln och av lagstiftning i den autonoma regionen Katalonien på samma område (lag 18/2005 om kommersiella inrättningar, dekret 378/2006 om genomförande av lag 18/2005 och dekret 379/2006 om godkännande av den nya detaljplanen avseende kommersiella inrättningar), och

— förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt den spanska respektive katalanska lagstiftningen i fråga (lag 7/1996, den katalanska lagen 18/2005 och de katalanska dekreten 378/2006 och 379/2006) måste varje näringsidkare som vill öppna, utvidga, byta verksamhet, flytta eller överlåta ett stort köpcentrum ansöka om tillstånd från kommunen. Detta affärstillstånd tillkommer utöver det obligatoriska tillstånd från kommunen som krävs för att starta en verksamhet och vars syfte är att kontrollera att inrättningen överensstämmer med gällande stadsplanering. Affärstillståndet beviljas efter bedömning enligt ett antal kriterier, bland annat att projektet överensstämmer med detaljplanen avseende kommersiella inrättningar. Detta innebär att tillstånd enbart får ges för inrättningar som överensstämmer med detaljplanen i alla avseenden, ligger inom fastställt stadsbebyggt område och överensstämmer med bestämmelserna om sökande företags marknadsinflytande.

Kommissionen anser att den spanska och den katalanska lagstiftningen i fråga utgör omotiverade inskränkningar av etableringsfriheten i den mening som avses i artikel 43 i EG-fördraget, av följande skäl:

1) Kravet på affärstillstånd – som krävs utöver tillståndet från kommunen – som utfärdas i enlighet med vissa villkor, inte bara avseende stadsplanering och miljö, utan även med hänsyn till vilka potentiella ekonomiska återverkningar som etablering av vissa typer av stora köpcentra kan få på konkurrenskraften på detaljhandelsmarknaden, och till kontrollen av huruvida det finns ett "behov på marknaden", gör det mycket svårt att etablera vissa typer av stora köpcentra.

2) Den ifrågavarande nationella lagstiftningen är diskriminerande, eftersom den innebär att etableringen av mindre köpcentra (som motsvarar den traditionella handelsstrukturen i Katalonien, och därmed strukturen på den lokala handeln), behandlas förmånligt i jämförelse med etableringen av stora köpcentra (som motsvarar verksamhetsstrukturen hos företag från andra medlemsstater).

Kommissionen anser att denna lagstiftning inte kan motiveras på grundval av de hänsyn som föreskrivs i artikel 46 EG (allmän ordning, säkerhet eller hälsa), hänsyn som å andra sidan inte heller har åberopats av de nationella myndigheterna.

Kommissionen anser att de skäl som åberopats av de spanska och katalanska myndigheterna – skyddet för konsumenter (skydd för små butiker för att säkerställa ett konkurrenskraftigt utbud inom varje marknad, skydd för miljön och stadsmiljön) – inte kan godtas av följande skäl:

1) Syftet med de villkor som föreskrivs i den ifrågavarande lagstiftningen är i själva verket inte att skydda konsumenterna, såsom de nationella myndigheterna har påstått, utan att främja småbutiker till nackdel för stora distributörer. Åtgärderna är således inte ändamålsenliga för att uppnå det eftersträvade målet, eftersom de bakomliggande syftena egentligen är ekonomiska.

2) De ifrågavarande åtgärderna går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträvade målen. Under alla förhållanden ankommer det på de nationella myndigheterna att visa att de mål till vilka de har hänvisat inte kunde ha uppnåtts genom åtgärder med mindre begränsande verkan.

Talan väckt den 18 september 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Slovenien

(Mål C-402/08)

(2008/C 285/49)

Rättegångsspråk: slovenska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: U. Wölker och V. Kovačič)

Svarande: Republiken Slovenien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Slovenien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador ([1]) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och

— förplikta Republiken Slovenien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2004/35/EG löpte ut den 30 april 2007.

([1]) EUT L 143, s. 56.

Överklagande ingett den 23 september 2008 av Trubowest Handel GmbH och Viktor Makarov av den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen) meddelade den 9 juli 2008 i mål T-429/04, Trubowest Handel GmbH och Viktor Makarov mot rådet och kommissionen

(Mål C-419/08 P)

(2008/C 285/50)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Trubowest Handel GmbH och Viktor Makarov (ombud: K. Adamantopoulos och E. Petritsi, dikigoroi)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

— upphäva förstainstansrättens dom i dess helhet,

— bifalla talan om skadestånd med stöd av artikel 288 EG vid förstainstansrätten genom att själv avgöra målet slutligt eller, i andra hand, återförvisa målet till förstainstansrätten för avgörande, och

— förplikta rådet och kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Klagandena har gjort gällande att den överklagade domen ska upphävas av följande skäl:

1) Förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tolkningen och tillämpningen av gemenskapsrätten avseende de villkor under vilka gemenskapens utomobligatoriska skadeståndsansvar kan aktualiseras enligt artikel 288 andra stycket EG. Klagandena har gjort gällande att den överklagade domen är behäftad med ett rättsligt fel till följd av att förstainstansrätten inte alls undersökte det otillåtna agerande som påtalades inom ramen för bedömningen av orsakssambandet och underlät att undersöka dess rättsliga sammanhang trots att förstainstansrätten borde ha gjort detta för att fastställa gemenskapens rättsliga skadeståndsansvar. Förstainstansrätten gjorde sig vidare skyldig till felaktig rättstillämpning när den inte på ett korrekt sätt, i enlighet med gemenskapsrätten, utvärderade det direkta orsakssambandet mellan gemenskapsinstitutionernas agerande och den skada som följde härav för klagandena och när den fastställde att det inte förelåg ett tillräckligt orsakssamband mellan gemenskapsinstitutionernas agerande och den skada som agerandet gav upphov till med anledning av att klagandena inte hade iakttagit rimlig aktsamhet och/eller att felet helt och hållet skulle tillskrivas de tyska myndigheterna.

2) Förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när det fastställde att den saknade behörighet att pröva talan om 118 058,46 respektive 277 939,37 euro samt rättegångskostnaderna, för vilka talemöjligheterna på nationell nivå hade uttömts efter förlikning. Följden av detta är att klagandena saknar möjlighet att väcka talan och straffas för att de utnyttjade sin rätt till förlikning med stöd av tysk civillag, trots att gemenskapens skadeståndsansvar är aktuellt i detta mål. Under dessa omständigheter har klagandena gjort gällande att förstainstansrätten förvanskade faktiska omständigheter och bevis genom att fastställa att klagandena inte hade presenterat några bevis till stöd för gemenskapens och de ryska myndigheternas roll, å ena sidan, och det straffrättsliga förfarandets roll, å andra sidan, vid ingåendet av förlikning.

Talan väckt den 25 september 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Cypern

(Mål C-426/08)

(2008/C 285/51)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Støvlbæk och I. Chatzigiannis)

Svarande: Republiken Cypern

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Cypern har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2006/100/EG ([1]) av den 20 november 2006 om anpassning av vissa direktiv när det gäller fri rörlighet för personer, med anledning av Bulgariens och Rumäniens anslutning, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och

— förplikta Republiken Cypern att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktivet med den nationella rättsordningen löpte ut den 1 januari 2007.

([1]) EUT L 363, 20.12.2006, s. 141.

Talan väckt den 25 september 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-427/08)

(2008/C 285/52)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Støvlbæk och I. Chatzigiannis)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2006/100/EG av den 20 november 2006 om anpassning av vissa direktiv när det gäller fri rörlighet för personer, med anledning av Bulgariens och Rumäniens anslutning ([1]) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och

— förplikta Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva detta direktiv med den nationella rättsordningen löpte ut den 1 januari 2007.

([1]) EUT L 363, s. 141.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens fjärde avdelning den 25 juni 2008 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Verlag Schawe GmbH mot Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG

(Mål C-215/07) ([1])

(2008/C 285/53)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på fjärde avdelningen har beslutat att avskriva målet.

([1]) EUT C 155, 7.7.2007.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 5 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna

(Mål C-401/07) ([1])

(2008/C 285/54)

Rättegångsspråk: nederländska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

([1]) EUT C 269, 10.11.2007.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens åttonde avdelning av den 8 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Sverige

(Mål C-419/07) ([1])

(2008/C 285/55)

Rättegångsspråk: svenska

Ordföranden på åttonde avdelningen har beslutat att avskriva målet.

([1]) EUT 283, 24.11.2007.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 9 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-30/08) ([1])

(2008/C 285/56)

Rättegångsspråk: italienska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

([1]) EUT C 79, 29.3.2008.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 8 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-121/08) ([1])

(2008/C 285/57)

Rättegångsspråk: grekiska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

([1]) EUT C 116, 9.5.2008.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Förstainstansrättens dom av den 24 september 2008 – Kahla/Thüringen Porzellan mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-20/03) [1]

(Statligt stöd — Befintligt stöd eller nytt stöd — Företag i svårigheter — Rättssäkerhetsprincipen — Principen om skydd för berättigade förväntningar — Kriteriet avseende en privat investerare — Förenlighet med den gemensamma marknaden — Villkor)

(2008/C 285/58)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (Kahla, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Schütte och S. Zühlke)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Kreuschitz och V. Di Bucci, biträdda av professorn M. C. Koenig)

Parter som har intervenerat till stöd för sökanden: Freistaat Thüringen (Tyskland) (ombud: inledningsvis advokaterna A. Weitbrecht och A. van Ysendyck, därefter av advokaterna A. Weitbrecht och M. Núñez–Müller) och Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: W.-D. Plessing och M. Lumma)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2003/643/EG av den 13 maj 2003 om det statliga stöd som Tyskland har genomfört till förmån för Kahla Porzellan GmbH och Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (EUT L 227, s. 12), i den del detta beslut rör finansiellt stöd som beviljats Kahla/Thüringen Porzellan GmbH.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Kahla/Thüringen Porzellan GmbH ska bära sin rättegångskostnad och ersätta en tredjedel av kommissionens rättegångskostnad. Kommissionen ska bära två tredjedelar av sin rättegångskostnad.*

3) *Delstaten Thüringen och Förbundsrepubliken Tyskland ska bära sina rättegångskostnader.*

[1] EUT C 70 av den 22.3.2003.

Förstainstansrättens dom av den 16 september 2008 – Nortrail Transport mot kommissionen

(Mål T-496/04) [1]

(Tullunion — Extern gemenskapstransitering — Fiskeriprodukter från Norge — Ansökan om eftergift och återbetalning av importtullar — Skälighetsklausul — Förordningarna (EEG) nr 2913/92 och nr 2454/93 — Särskilda omständigheter — Retroaktivt öppnande av tullkvoter)

(2008/C 285/59)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Nortrail Transport GmbH (Kiel, Tyskland) (ombud: advokaten J. Krause)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis företrädd av B. Schima och J. Hottiaux, därefter av B. Schima och M. Patakia)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut REM 15/02 av den 1 oktober 2004 i vilket det slås fast att det inte är motiverat att bifalla den ansökan om återbetalning av importtullar till sökanden som gjorts av Förbundsrepubliken Tyskland

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Nortrail Transport GmbH ska bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad*

[1] EUT C 93 av den 16.4.2008..

Förstainstansrättens dom av den 18 september 2008 – Angé Serrano m.fl. mot parlamentet

(Mål T-47/05) ([1])

(Personalmål — Tjänstemän — Godkända interna uttagningsprov för förflyttning mellan kategorier under de tidigare tjänsteföreskrifterna — De nya tjänsteföreskrifternas ikraftträdande — Övergångsregler om placering i lönegrader — Ändring av de rangordningar som hade upprättats under de tidigare tjänsteföreskrifterna — Upptagande till sakprövning — Invändning om rättsstridighet — Förvärvade rättigheter — Berättigade förväntningar — Proportionalitet — Likabehandling — Principen om god förvaltningssed och omsorgsplikt)

(2008/C 285/60)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Pilar Angé Serrano (Luxemburg, Luxemburg), Jean-Marie Bras (Luxemburg), Dominiek Decoutere (Wolwelange, Luxemburg), Armin Hau (Luxemburg), Adolfo Orcajo Teresa (Bryssel, Belgien) och Francisco Javier Solana Ramos (Bryssel) (ombud: advokaten É. Boigelot)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: inledningsvis L. Knudsen, A. Bencomo Weber och K. Zejdova, därefter L. Knudsen och K. Zejdova)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis M. Simm och I. Sulce, därefter I. Sulce och M. Simm)

Saken

Yrkande om ogiltigförklaring av individuella beslut om sökandenas placering i tillfälliga lönegrader från den 1 maj 2004, vilka beslut meddelades sökandena av generaldirektören för personal vid Europaparlamentet under den första veckan i maj år 2004, och av samtliga rättsakter som följer av och/eller som har samband med dessa beslut, även de som antas efter det att denna talan har väckts, samt yrkande att Europaparlamentet ska förpliktas betala skadestånd jämte ränta.

Domslut

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken vad avser Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras och Adolfo Orcajo Teresa, beträffande det första yrkandet.*

2) *Talan ogillas i övrigt.*

3) *Europaparlamentet ska bära sina rättegångskostnader och ersätta dem som Pilar Angé Serrano Jean-Marie Bras och Adolfo Orcajo Teresa har ådragit sig.*

4) *Dominiek Decoutere, Armin Hau och Francisco Javier Solana Ramos ska bära sina rättegångskostnader.*

5) *Rådet ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 93, 16.4.2005.

Förstainstansrättens dom av den 24 september 2008 – HUP Uslugi Polska mot harmoniseringsbyrån – Manpower (I.T.@MANPOWER)

(Mål T-248/05) ([1])

(Gemenskapsvarumärke — Ogiltighetsförfarande — Ordmärket I.T.@MANPOWER — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Särskiljningsförmåga saknas — Kännetecken eller upplysningar som har kommit att bli en sedvanlig beteckning saknas — Varumärke som är ägnat att vilseleda allmänheten saknas — Artikel 7.1 b-d och g samt artikel 51.1 a i förordning (EG) nr 40/94)

(2008/C 285/61)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: HUP Uslugi Polska sp. z o.o., tidigare MP Temporärpersonal GmbH (Czeladz, Polen) (ombud: advokaten M. Ciresa)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Manpower Inc. (Milwaukee, Wisconsin, Förenta staterna) (ombud: advokaterna R. Moscona, V. Marsland och A. Bryson)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av beslut R 124/2004-4 som fattats av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 5 april 2005 avseende ett ogiltighetsförfarande mellan MP Temporärpersonal GmbH och Manpower Inc.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *HUP Uslugi Polska sp. z o.o ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 217, 3.9.2005.

Förstainstansrättens dom av den 24 september 2008 – M mot Europeiska ombudsmannen

(Mål T-412/05) [1]

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Kommissionens klassificering av ett klagomål som avser ifrågasättande av en medlemsstats beteende — Europeiska ombudsmannens beslut avseende handläggningen av ett klagomål — Fel som begåtts av kommissionen när den konstaterat fall av bristfällig handläggning — Utpekande av sökanden vid namn — Åsidosättande av rätten till privatlivets helgd, av proportionalitetsprincipen och av principen om kontradiktoriskt förfarande — Ideell skada — Orsakssamband)

(2008/C 285/62)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: M (Bryssel, Belgien) (ombud: inledningsvis advokaterna G. Vandersanden och A. Kalogeropoulos, därefter A. Kalogeropoulos och L. Levi)

Svarande: Europeiska ombudsmannen (ombud: J. Sant'Anna och G. Grill)

Saken

Skadeståndstalan enligt artikel 288 andra stycket EG avseende ersättning för skada som sökanden uppger sig ha lidit till följd av offentliggörandet av Europeiska ombudsmannens beslut av den 18 juli 2002 avseende klagomål med ärendenummer 1288/99/0V, i vilket sökanden utpekas med namn, samt till följd av den oaktsamhet varmed Europeiska ombudsmannen handlagt ärendet och dragit sina slutsatser i nämnda beslut.

Domslut

1) *Europeiska ombudsmannen förpliktas att till M. utge ett skadestånd på 10 000 euro.*

2) *Talan ogillas i övrigt.*

3) *Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.*

[1] EUT C 48 av den 25.2.2006.

Förstainstansrättens dom av den 24 september 2008 – Reliance Industries Ltd mot rådet och kommissionen

(Mål T-45/06) [1]

(Gemensam handelspolitik — Antidumpningstullar — Utjämningstullar — Tull upphör att gälla — Tillkännagivande om inledande av en översyn — Frist — WTO:s bestämmelser)

(2008/C 285/63)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Reliance Industries Ltd (Mumbai, Indien) (ombud: I. MacVay och S. Ahmed, solicitors samt R. Thompson, QC och K. Beal, barrister)

Svarande: Europeiska unionens råd(ombud: J.-P. Hix, biträdd av advokaten G. Berrisch och Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: N. Khan och P. Stancanelli)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av

— kommissionens tillkännagivande av den 1 december 2005 om inledande av en översyn vid utgången av giltighetstiden för utjämningsåtgärderna beträffande import av ett visst slags polyetentereftalat med ursprung bl.a. i Indien (EUT C 304, s. 4),

— kommissionens tillkännagivande av den 1 december 2005 om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Republiken Indien, Republiken Indonesien, Republiken Korea, Malaysia, Taiwan och Konungariket Thailand och en partiell interimsöversyn av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Republiken Korea och Taiwan (EUT C 304, s. 9),

— rådets förordning (EG) nr 2603/2000 av den 27 november 2000 om införande av en slutgiltig utjämningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tullen

på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Indien, Malaysia och Thailand samt om avslutande av antisubventionsförfarandet rörande import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Indonesien, Republiken Korea och Taiwan (EGT L 301, s. 1), rådets förordning (EG) nr 2604/2000 av den 27 november 2000 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Republiken Indien, Republiken Indonesien, Malaysia, Republiken Korea, Taiwan och Konungariket Thailand (EGT L 301, s. 21) och kommissionens beslut 2000/745/EG av den 29 november 2000 om godtagande av åtaganden som gjorts i samband med antidumpningsförfarandet och antisubventionsförfarandet rörande import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Republiken Indien, Republiken Indonesien, Malaysia, Republiken Korea, Taiwan och Konungariket Thailand (EGT L 301, s. 88) i den mån dessa rättsakter kan tillämpas på sökanden efter den 1 december 2005, och

— i andra hand, artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, s. 1) och artikel 18.1 i rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 288, s. 1).

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Reliance Industries Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 86, 8.4.2006.

Förstainstansrättens dom av den 24 september 2008 – Oakley mot harmoniseringsbyrån – Venticinque (O STORE)

(Mål T-116/06) ([1])

(Gemenskapsvarumärke — Ogiltighetsförfarande — Gemenskapsordmärket O STORE — Det äldre nationella ordmärket THE O STORE — Jämförelse mellan tjänster som tillhandahålls inom ramen för detaljhandeln och motsvarande varor — Relativt registreringshinder — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 — Intervenienten har yrkat ändring — Artikel 134.3 i förstainstansrättens rättegångsregler)

(2008/C 285/64)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Oakley, Inc. (One Icon, Foothill Ranch, Förenta Staterna) (ombud: advokaterna M. Huth-Dierig och M. Nentwig)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Venticinque Ltd (Hailsham, East Sussex, Förenade kungariket) (ombud: advokaten D. Caneva)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 17 januari 2006 (förenade ärendena R 682/2004-1 och R 685/2004-1) om ett ogiltighetsförfarande mellan Venticinque Ltd och Oakley, Inc.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Oakley, Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna, med undantag för intervenientens rättegångskostnad.*

3) *Venticinque Ltd ska bära sin rättegångskostnad.*

([1]) EUT C 154, 1.7.2006.

Förstainstansrättens dom av den 17 september 2008 – Neurim Pharmaceuticals (1991) mot harmoniseringsbyrån – Eurim-Pharm Arzneimittel (Neurim PHARMACEUTICALS)

(Mål T-218/06) ([1])

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket Neurim PHARMACEUTICALS — Det äldre gemenskapsordmärket och äldre nationella ordmärket EURIM-PHARM — Språket i överklagandeförfarandet — Tidsfrister — Huruvida överklagandenämnden kan ta upp överklagandet till sakprövning — Proportionalitetsprincipen — Fortsatt behandling — Återställande av försutten tid — Artiklarna 59, 78 och 78a i förordning (EG) nr 40/94 — Reglerna 48.1 c, 48.2, 49.1 och 96.1 i förordning (EG) nr 2868/95)

(2008/C 285/65)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd (Tel-Aviv, Israel) (ombud: advokaten M. Kinkeldey)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH (Piding, Tyskland) (ombud: advokaten T. Raab)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 2 juni 2006 (ärende R 74/2006-1) om ett invändningsförfarande mellan Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH och Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 237, 30.9.2006.

Förstainstansrättens dom av den 19 september 2008 – Chassagne mot kommissionen

(Mål T-253/06) ([1])

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Årlig ersättning för resekostnader — Tjänsteman med ursprung i de franska utomeuropeiska departementen — Artikel 8 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna)

(2008/C 285/66)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Olivier Chassagne (Bryssel, Belgien) (ombud: inledningsvis advokaterna S. Rodrigues och C. Bernard-Glanz, därefter advokaten T. Bontinck)

Annan part i förfarandet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: advokaterna G. Berscheid och V. Joris, biträdda av advokaten F. Longfils)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som Europeiska unionens personaldomstol (tredje avdelningen) meddelade den 29 juni 2006 i mål F-11/05, Chassagne mot kommissionen (REGP 2006, s. I-A-1-65 och II-A-1-241).

Domslut

1) *Det beslut som Europeiska unionens personaldomstol (tredje avdelningen) meddelade den 29 juni 2006 i mål F-11/05, Chassagne mot kommissionen (REGP 2006, s. I-A-1-65 och II-A-1-241), ogiltigförklaras.*

2) *Målet återförvisas till Europiska unionens personaldomstol för avgörande.*

3) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

([1]) EUT C 281, 18.11.2006.

Förstainstansrättens dom av den 24 september 2008 – DC-Hadler Networks mot kommissionen

(Mål T-264/06) ([1])

(Offentlig upphandling av varor — TACIS-programmet — Beslut att avbryta anbudsinfordran — Talan om ogiltigförklaring — Motiveringsskyldighet)

(2008/C 285/67)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: DC-Hadler Networks SA (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten L. Muller)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis E. Cujo och P. Kuijper, därefter M. Wilderspin och E. Cujo)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 14 juli 2006 om avbrytande av anbudsförfarandet EuropeAid/122742/C/SUP/RU avseende leverans av data- och kontorsutrustning till ett informationsnätverk och leverans av utrustning för social integration och rehabilitering för handikappade personer i Volgadistriktet (Ryska federationen).

Domslut

1) *Kommissionens beslut av den 14 juli 2006 om avbrytande av anbudsförfarandet EuropeAid/122742/C/SUP/RU ogiltigförklaras.*

2) *Kommissionen och DC-Hadler Networks SA ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 294, 2.12.2006.

Förstainstansrättens dom av den 17 september 2008 – FVB mot harmoniseringsbyrån – FVD (FVB)

(Mål T-10/07) [1]

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket FVB — Det äldre nationella ordmärket FVD — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94)

(2008/C 285/68)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: FVB Gesellschaft für Finanz- und Versorgungsberatung mbH (Osnabrück, Tyskland) (ombud: advokaten P. Koehler)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: B. Schmidt)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: FVD Gesellschaft für Finanzplanung und Vermögensberatung Deutschland mbH, tidigare FVD Gesellschaft für Finanzplanung und Vorsorgemanagement Deutschland mbH (Hamburg, Tyskland) (ombud: inledningsvis advokaterna J. Mattes och P. Heigl)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 6 november 2006 (ärende R 1343/2005-4) om ett invändningsförfarande mellan FVD Gesellschaft für Finanzplanung und Vorsorgemanagement Deutschland mbH och FVB Gesellschaft für Finanz- und Versorgungsberatung mbH.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *FVB Gesellschaft für Finanz- und Versorgungsberatung mbH ska ersätta rättegångskostnaderna.*

[1] EUT C 56, 10.3.2007.

Förstainstansrättens dom av den 16 september 2008 – Ratiopharm mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-47/07) [1]

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket BioGeneriX — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94)

(2008/C 285/69)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Ratiopharm GmbH (Ulm, Tyskland) (ombud: inledningsvis advokaten S. Völker, därefter advokaterna S. Völker och A. Schabenberger)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider)

Saken

Talan mot det beslut som fattades av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 20 december 2006 (R 1047/2004-4) angående en ansökan om registrering av ordmärket BioGeneriX som gemenskapsvarumärke.

Domslut

1) *Talan ogillas*

2) *Ratiopharm GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.*

[1] EUT C 82, 14.4.2007.

Förstainstansrättens dom av den 16 september 2008 – Ratiopharm mot harmoniseringsbyrån (BioGeneriX)

(Mål T-48/07) [1]

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket BioGeneriX — Absoluta registreringshinder — Parallellt beskrivande karaktär — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94)

(2008/C 285/70)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: ratiopharm GmbH (Ulm, Tyskland) (ombud: inledningsvis advokaten S. Völker, därefter advokaterna S. Völker och A. Schabenberger)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 20 december 2006 (ärende R 1048/2004-4) om en ansökan om registrering av ordmärket BioGeneriX som gemenskapsvarumärke.

Domslut

1) *Det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 20 december 2006 (ärende R 1048/2004-4) ogiltigförklaras i den del det avser kemiska produkter för konservering av livsmedel i klass 1.*

2) *Talan ogillas i övrigt.*

3) *ratiopharm GmbH ska bära sina rättegångskostnader och ersätta hälften av harmoniseringsbyråns rättegångskostnader. Harmoniseringsbyrån ska bära den andra hälften av sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 82, 14.4.2007.

Förstainstansrättens dom av den 24 september 2008 – Anvil Knitwear mot harmoniseringsbyrån – Aprile e Aprile (Aprile)

(Mål T-179/07) ([1])

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket Aprile — Äldre nationella ordmärket ANVIL — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Motiveringsskyldighet — Rätten till försvar — Artiklarna 8.1 b, 73 och 74 i förordning (EG) nr 40/94)

(2008/C 285/71)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Anvil Knitwear, Inc. (New York, New York, Förenta staterna) (ombud: advokaterna G. Würtenberger, R. Kunze och T. Wittmann)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: S. Laitinen och O. Mondéjar Ortuño)

Motpart vid överklagandenämnden: Aprile e Aprile Srl (Argelato, Italien)

Saken

Talan mot beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 22 mars 2007 (ärende R 1076/2006-2) i ett invändningsförfarande mellan Anvil Knitwear, Inc. och Aprile e Aprile Srl.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Anvil Knitwear, Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 170, 21.7.2007.

Förstainstansrättens dom av den 17 september 2008 – Prana Haus mot harmoniseringsbyrån (PRANAHAUS)

(Mål T-226/07) ([1])

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket PRANAHAUS — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning nr 40/94)

(2008/C 285/72)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Prana Haus GmbH (Freiburg im Breisgau, Tyskland) (ombud: advokaten N. Hebeis)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: J. Weberndörfer)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 18 april 2007 (ärende R 1611/2006-1) angående en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket PRANAHAUS

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Prana Haus GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 211 av den 8.9.2007.

Förstainstansrättens beslut av den 10 september 2008 – Município de Gondomar mot kommissionen

(Mål T-324/06) (1)

(Talan om ogiltigförklaring — Sammanhållningsfonden — Förordning (EG) nr 1164/94 — Indragning av finansiellt stöd — Villkoret direkt berörd ej uppfyllt — Avvisning)

(2008/C 285/73)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Município de Gondomar (Portugal) (ombud: advokaterna J. da Cruz Vilaça, D. Choussy och L. Pinto Monteiro)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Guerra e Andrade och A. Weimar)

Saken

Ansökan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K (2006) 3782 av den 16 augusti 2006 om indragning av finansiellt stöd från Sammanhållningsfonden för projekt nr 95/10/61/017 – Sanering av storstadsområdet Portos södra del – Delsystemet Gondomar.

Avgörande

1) *Talan avvisas.*

2) *Município de Gondomar ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som kommissionen har förorsakats, inklusive de kostnader som hänger samman med det interimistiska förfarandet.*

(1) EUT C 326, 30.12.2006.

Förstainstansrättens beslut av den 8 september 2008 – Rath mot harmoniseringsbyrån – Grandel (Epican Forte)

(Mål T-373/06) (1)

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket Epican Forte — Det äldre gemenskapsordmärket EPIGRAN — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)

(2008/C 285/74)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Matthias Rath (Kapstaden, Sydafrika) (ombud: advokaterna S. Ziegler, C. Kleiner och F. Dehn)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Dr. Grandel GmbH (Augsburg, Tyskland) (ombud: advokaten G. Hodapp)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 5 oktober 2006 (ärende R 1069/2005-1) angående ett invändningsförfarande mellan Dr. Grandel GmbH och Matthias Rath.

Avgörande

1) *Talan avvisas eftersom det är uppenbart att den helt saknar rättslig grund.*

2) *Matthias Rath ska bära sin rättegångskostnad och ersätta den rättegångskostnad som Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) och Dr. Grandel Gmbh har åsamkats.*

(1) EUT C 42, 24.2.2007.

Förstainstansrättens beslut av den 8 september 2008 – Rath mot harmoniseringsbyrån – Grandel (Epican)

(Mål T-374/06) [1]

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket Epican — Det äldre gemenskapsordmärket EPIGRAN — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)

(2008/C 285/75)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Matthias Rath (Kapstaden, Sydafrika) (ombud: advokaterna S. Ziegler, C. Kleiner och F. Dehn)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Dr. Grandel GmbH (Augsburg, Tyskland) (ombud: advokaten G. Hodapp)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 5 oktober 2006 (ärende R 1324/2005-1) om ett invändningsförfarande mellan Dr. Grandel GmbH och Matthias Rath.

Domslut

1) *Talan avvisas då det är uppenbart att den helt saknar rättslig grund.*

2) *Matthias Rath ska bära sina rättegångskostnader och ersätta harmoniseringsbyråns och Dr. Grandel GmbH:s rättegångskostnader.*

[1] EUT C 42, 24.2.2007.

Förstainstansrättens beslut av den 10 september 2008 – Serviço Intermunicipalizado de Gestão de Resíduos do Grande Porto (Lipor) mot kommissionen

(Mål T-26/07) [1]

(Talan om ogiltigförklaring — Sammanhållningsfond — Förordning (EG) nr 1164/94 — Nedsättning av finansiellt stöd — Direkt påverkan saknas — Avvisning)

(2008/C 285/76)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Serviço Intermunicipalizado de Gestão de Resíduos do Grande Porto (Lipor) (Bagium do Monte, Portugal) (ombud: advokaterna P. Moura Pinheiro, M. Gorjão Henriques och F. Quintela)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Guerra e Andrade och A. Weimar)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C (2006) 5008 av den 17 oktober 2006, om nedsättning av det finansiella stöd som ursprungligen beviljats ur Sammanhållningsfonden till projekten nr 10 61 016, 94 10 61 026 och 95 10 61 023, avseenden anläggande av en förbränningsanläggning för hushållsavfall från området Grande Porto.

Avgörande

1) *Talan avvisas.*

2) *Serviço Intermunicipalizado de Gestão de Resíduos do Grande Porto (Lipor) ska bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.*

[1] EUT C 82 den 17.4.2007.

Förstainstansrättens beslut av den 9 september 2008 – Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-143/08) ([1])

(Personalmål — Social trygghet — Avvisning av begäran om återbetalning med 100 procent för vissa av sökandens utlagda sjukvårdskostnader)

(2008/C 285/77)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokat G. Cipressa)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och C. Berardis-Kayser, biträdda av advokat A. Dal Ferro)

Saken

Talan, bland annat, om ogiltigförklaring av beslut av avräkningskontoret för Europeiska gemenskapernas gemensamma sjukförsäkringssystem, varigenom sökanden nekades återbetalning med 100 procent för vissa av sina utlagda sjukvårdskostnader, och om återbetalning av utgifterna för ett läkarbesök enligt de tillämpliga reglerna för undersökning av överläkare, samt om att kommissionen ska förpliktas att utge ersättning till sökanden för vissa sjukvårdskostnader.

Avgörande

1) *Talan avvisas.*

2) *Vardera parten ska ersätta sin rättegångskostnad.*

([1]) EUT C 223, 22.9.2007 (tidigare mål nr F-20/07).

Förstainstansrättens beslut av den 9 september 2008 – Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-144/08) ([1])

(Personalmål — Social trygghet — Avslag på ansökan om ersättning med 100 procent för vissa utgifter för läkarvård)

(2008/C 285/78)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och C. Berardis-Kayser, biträdda av advokaten A. Dal Ferro)

Saken

Bland annat ett yrkande om ogiltigförklaring av beslutet att avslå sökandens begäran om ersättning med 100 procent för vissa utgifter för läkarvård som sökanden haft, och ett yrkande att kommissionen ska förpliktas att till sökanden utge 89,56 euro som en kompletterande ersättning för sökandens utgifter för läkarvård eller som ersättning för skada.

Avgörande

1) *Talan avvisas.*

2) *Vardera parten ska ersätta sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 235 av den 6.10.2007 (tidigare mål F-84/06).

Talan väckt den 11 augusti 2008 – Bull m.fl. mot Kommissionen

(Mål T-333/08)

(2008/C 285/79)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Bull SAS (Les Clayes-sous-Bois, Frankrike), Unisys Belgium SA (Bryssel, Belgien) och Tata Consultancy Services (TCS) SA (Capellen, Luxemburg) (ombud: advokaterna B. Lombaert och M. van der Woude)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, det vill säga

  — beslutet att förkasta Consortium B- Trusts anbud

  — beslutet att inte tilldela kontraktet

  — beslutet att påbörja ett förhandlat upphandlingsförfarande;

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena bestrider kommissionens beslut att förkasta deras anbud vid upphandlingsförfarandet gällande kontraktet "DIGIT/R2/PO/2007/024- tillhandahållande av IT-driftstjänster" (EUT 2007, S 159-197776), samt beslutet att inte tilldela kontraktet i brist på godtagbara anbud och att påbörja ett förhandlat upphandlingsförfarande.

Till stöd för sin talan gör sökandena för det första gällande att det angripna beslutet inte har fattats i enlighet med kommissionens behörighetsregler då beslutet har fattats av en "Acting Head of Unit". Sökandena menar att det inte har styrkts att handlingens upphovsman verkligen hade behörighet att fatta ett sådant beslut för kommissionens räkning.

För det andra vidhåller sökandena att kommissionen har åsidosatt sin motiveringsskyldighet då den i beslutet inte redovisat skälen för att anse att vissa av priserna i sökandenas anbud som onormalt låga och att anbudet inte iakttog tillämpliga rättsliga bestämmelser för det fall kontraktet skulle verkställas i Bryssel eller Luxemburg.

Slutligen anser sökandena att kommissionen har åsidosatt förfarandet för granskning av att priserna är korrekta i den mån i) kommissionen har förkastat sökandenas anbud med stöd av förfarandet för onormalt låga priser trots att anbudet var finansiellt seriöst, ii) kommissionen inte hade beaktat de förklaringar sökandena tillhandahållit och 3) att det angripna beslutet innehåller en felaktig motivering såvitt avser de faktiska omständigheterna.

Överklagande ingett den 14 augusti 2008 av Marianne Timmer av den dom som personaldomstolen meddelade den 5 juni 2008 i mål F-123/06 Marianne Timmer mot Revisionsrätten

(Mål T-340/08 P)

(2008/C 285/80)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Marianne Timmer (Saint-Sauves-d'Auvergne, Frankrike) (ombud: advokaten F. Rollinger)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas revisionsrätt

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

— upphäva beslutet den 5 juni 2008 i mål F-123/06, Timmer mot Revisionsrätten,

— bifalla yrkandet om ersättning för liden skada och

— förplikta revisionsrätten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom det föreliggande överklagandet yrkar klaganden att personaldomstolens beslut den 5 juni 2008 i Timmer mot Revisionsrätten, mål F-123/06, varigenom hennes talan avvisades ska upphävas. Talan avsåg dels yrkande om ogiltigförklaring av hennes betygsrapporter för perioden 1984 till 1997 samt de samhörande och/eller efterföljande besluten, inklusive beslutet att utse den ansvarige betygsättaren i fråga till chef för den nederländska enheten vid revisionsrättens översättningsavdelning, dels yrkande om skadestånd som ersättning för förment liden skada.

Till stöd för sin talan åberopar klaganden sex grunder som avser

— en missuppfattning av de fakta som framgår av de handlingar som ingetts till personaldomstolen och en felaktig placering av bevisbörda,

— en missuppfattning av klagandens yrkande till tillsättningsmyndigheten, den 29 juli 2005, gällande iakttagandet av artikel 14 i Europeiska gemenskapernas tjänsteföreskrifter, i dess lydelse före ikraftträdandet av förordning nr 723/2004 ([1]) genom vilken tjänsteföreskrifterna ändrades, eftersom detta yrkande inte åsyftade en omprövning av klagandens betygsrapporter såsom angetts i punkt 37 i det överklagade beslutet,

— en felaktig rättslig kvalificering av det föregående administrativa klagomålet, den 26 februari 2006, vars syfte var ogiltigförklaring av betygsrapporterna samt besluten gällande klagandens karriär och inte "beaktandet av flera nya omständigheter" (punkten 41 i det överklagade beslutet),

— att beslutet varigenom klagomålet avvisades inte hade motiverats,

— i andra hand, en otillräcklig motivering av detta avvisningsbeslut, i det avseendet att personaldomstolen borde ha undersökt motiveringens otillräcklighet samt

— en felaktig tillämpning av rättspraxis vad avser klagandens överordnades rättstridiga tjänsteutövning, mot bakgrund av att klaganden inte hade påstått att hennes betygsrapporter hade blivit ogiltiga genom det rättstridiga tillsättandet av hennes överordnade, utan genom att han obehörigen innehaft en befattning som klaganden hade kunnat inneha och genom hennes överordnades personliga intressen (punkt 42 i det överklagade beslutet).

(1) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 723/2004, den 22 mars 2004, om ändring av Europeiska gemenskapernas tjänsteföreskrifter och anställningsvillkoren för övriga anställda inom Gemenskaperna (EUT L 124, s. 1).

Talan väckt den 19 augusti 2008 – Arkema France mot kommissionen

(Mål T-343/08)

(2008/C 285/81)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Arkema France (Colombes, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Winckler, S. Sorinas Jimeno och H. Kanellopoulos)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara, enligt artikel 230 EG, det beslut som Europeiska gemenskapernas kommission meddelade den 11 juni 2008 i ärendet COMP/38.695 i de delar beslutet avser Arkema,

— i andra hand, ogiltigförklara eller nedsätta, enligt artikel 229 EG, de böter som påförts Arkema genom detta beslut, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2008) 2626 slutlig av den 11 juni 2008 i ärende COMP/38.695 – natriumklorat, i vilket kommissionen fastslog att vissa företag, däribland sökanden, har åsidosatt artikel 81.1 EG och artikel 53.1 i EES-avtalet genom att fördela försäljningsvolymer, fastställa priser, utbyta ekonomiskt känslig information om priser och försäljningsvolymer samt övervaka hur ovannämnda konkurrensbegränsande arrangemang genomförs på marknaden för natriumklorat inom EES-området.

Sökanden åberopar fyra grunder till stöd för sin talan.

— Kommissionen har åsidosatt reglerna angående möjligheten att tillskriva moderbolag ansvar för överträdelser som begåtts av ett dotterbolag eftersom den gjort en felaktig bedömning av sakomständigheterna när den fastslog att Elf Aquitaine hade ett bestämmande inflytande över sökandens affärspolicy.

— Kommissionen har åsidosatt sökandens rätt till försvar liksom proportionalitetsprincipen, principen *ne bis in idem*, likabehandlingsprincipen och principen om god förvaltning när grundbeloppet för de böter som påförts klaganden höjts med 90 procent med hänvisning till upprepning av överträdelsen.

— Kommissionen har undervärderat de upplysningar som sökanden lämnat i enlighet med meddelandet om befrielse från eller nedsättning av böter i kartellärenden av år 2002 (1) eftersom sökandens böter borde ha nedsatts med mellan 30 och 50 procent.

— Kommissionen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och felaktig bedömning av sakomständigheterna samt åsidosatt principerna om god förvaltningssed, proportionalitet och likabehandling eftersom den inte har medgivit sökanden en nedsättning av böterna på grund av dess samarbete under det administrativa förfarandet.

(1) Kommissionens meddelande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (EGT 2002, C 45, s. 3).

Talan väckt den 26 augusti 2008 – Aragonesas Industrias y Energía mot kommissionen

(Mål T-348/08)

(2008/C 285/82)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Aragonesas Industrias y Energía (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaterna I. Forrester, K. Struckman, P. Lindfeldt och J. Garcia-Nieto Exteva)

Svarande: kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara det beslut som meddelades av kommissionen av den 11 juni 2008 – ärende COMP/F/38.695 – Sodium Chlorate i de delar beslutet avser Aragonesas, eller

— ändra artiklarna 1 och 2 i beslutet att upphäva eller kraftigt nedsätta de böter som påförts Aragonesas, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar enligt artikel 230 EG delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2008) 2626 slutlig av den 11 juni 2008 i ärende COMP/38.695 – natriumklorat, gällande ett förfarande enligt artikel 81.1 EG och artikel 53.1 EEA, i den del beslutet avser sökanden. I andra hand yrkar sökanden ändring av artiklarna 1 och 2 i beslutet såvitt sökanden däri förpliktas att betala böter.

Sökanden åberopar två grunder till stöd för sin talan.

Sökanden gör gällande att kommissionen har gjort en uppenbart felaktig bedömning när den ansåg att sökanden deltog i en kartell mellan slutet av år 1994 och år 2000 genom att fördela försäljningsvolymer och fastställa priser för natriumklorat. Sökanden yrkar att det beviskrav som kommissionen uppställde i sitt beslut inte är tillräckligt för att styrka att sökanden deltog i en enda och fortlöpande överträdelse.

Sökanden gör vidare gällande att proportionalitetsprincipen och likabehandlingsprincipen har åsidosatts till följd av att kommissionen, vid beräkningen av grundbeloppet för de böter som påförts sökanden,

— felaktigt bedömde överträdelsens betydelse vad avser sökanden,

— felaktigt tillämpade inträdesavgiften avseende sökanden,

— gjorde en felaktig bedömning av överträdelsens varaktighet, och

— underlät att beakta de förmildrande omständigheter som specifikt rör sökanden.

Talan väckt den 26 augusti 2008 – Uralita mot kommissionen

(Mål T-349/08)

(2008/C 285/83)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Uralita SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna I. Forrester, K. Struckmann, P. Lindfelt, J. Garcia-Nieto Esteva)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 11 juni 2008, ärende nr C.38.695 – Natriumklorat, i de avseenden som beslutet berör Uralita, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan yrkar sökanden att förstainstansrätten i enlighet med artikel 230 EG ska delvis ogiltigförklara kommissionens beslut K(2008) 2626 slutlig av den 11 juni 2008 (ärende nr C.38.695 – Natriumklorat) avseende ett förfarande enligt artikel 81.1 EG och artikel 53.1 EES-avtalet i de avseenden som det i beslutet fastslås att sökanden är gemensamt och solidariskt ansvarig för överträdelser som Aragonesas, vilket sökanden ägde andelar i, påstås ha begått under perioden mellan den 16 december 1996 fram till den 9 februari 2000.

Sökanden anför två grunder till stöd för sina yrkanden.

Företaget framhåller för det första att kommissionen har gjort en felaktig rättslig bedömning när den tillskrev Uralita Aragonesas agerande på grund av det ansvar som följer av en relation mellan moderbolag och dotterbolag.

Sökanden framhåller för det andra att kommissionen gjorde en felaktig bedömning när den tillskrev Uralita Aragonesas agerande på grund av överlåtelse.

Talan väckt den 25 augusti 2008 – Matratzen Concord mot harmoniseringsbyrån – Barranco Schnitzler och Barranco Rodriguez (MATRATZEN CONCORD)

(Mål T-351/08)

(2008/C 285/84)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Matratzen Concord GmbH (Köln, Tyskland) (ombud: advokaten J. Albrecht)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Pablo Barranco Schnitzler (Saint Just Desvern, Spanien) och Mariano Barranco Rodriguez (Saint Just Desvern, Spanien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— Upphäva det beslut som fattades av svaranden (andra överklagandekammaren) den 30 maj 2008 (ärende: R 1034/2007-2), och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Bildmärket MATRATZEN CONCORD för varor i klasserna 10, 20 och 24 (ansökan nr 3 355 369)

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Pablo Barranco Schnitzler och Mariano Barranco Rodriguez

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Nationella ordmärket MATRATZEN för varor i klass 20

Invändningsenhetens beslut: Ansökan avslås

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslås

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 40/94, eftersom det inte föreligger någon förväxlingsfara mellan varumärkena och åsidosättande av artikel 43.2 i förordningen, eftersom det varumärke som åberopats som hinder för registrering inte använts i praktiken.

Talan väckt den 25 augusti 2008 – Pannon Höeröm Zrt. mot kommissionen

(Mål T-352/08)

(2008/C 285/85)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Pannon Hőerőmű Energiatermelő, Kereskedelmi és Szolgáltató Zrt. (Pécs, Ungern) (ombud: advokaterna M. Kohlrusz, P. Simon och G. Ormai)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— i första hand, ogiltigförklara kommissionens beslut av den 4 juni 2008 avseende det statliga stöd som Ungern beviljade på marknaden för långfristiga avtal om inköp av el (C-41/2005 (f.d. NN 49/2005), nedan kallat det angripna beslutet),

— i andra hand, att sökanden befrias från den skyldighet, vilken ålades Ungern i det angripna beslutet, att återbetala stödet, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är ett aktiebolag som i huvudsak ägnar sig åt produktion av elektricitet. Före Ungerns anslutning till Europeiska unionen, ingick vissa producenter av elektricitet, såsom säljare och MVM Trade Villamosenergia-kereskedelmi Zrt. (nedan kallat MVM), såsom köpare, långfristiga avtal om inköp av el (nedan kallade avtalen). Enligt de nämnda avtalen är MVM skyldig att köpa en bestämd minimikvantitet av el från de producenter som är verksamma på den marknad som avtalen avser. Denna köpeskyldighet utgör, enligt det angripna beslutet, statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden, och vilket bör återbetalas av stödmottagarna.

Sökanden gör till stöd för sitt förstahandsyrkande, avseende ogiltigförklaring av det angripna beslutet, väsentligen gällande att beslutet var föremål för väsentliga formfel, felaktig rättstillämpning och att det föreligger en leveransskyldighet av allmänt ekonomiskt intresse.

Sökanden gör med avseende på de påstådda väsentliga formfelen gällande i första hand att kommissionen inte undersökta varje avtal separat, utan drog den nämnda allmänna slutsatsen med avseende på samtliga avtal. Sökanden anför i andra hand att kommissionen inte beaktade avtalen mot bakgrund av deras långa giltighetsperiod, utan enbart från och med den 1 maj 2004. Kommissionen undersökte följaktligen den period som löper mellan Ungerns anslutning till Europeiska unionen, och antagandet av det angripna beslutet. Sökanden bekräftar i tredje hand att kommissionen enbart undersökte hur en ekonomisk aktör skulle ha agerat i MVM:s ställe, och inte hur en ekonomisk aktör skulle ha agerat i en elproducents ställe. I fjärde hand gör sökanden gällande att kommissionen felaktigt kvalificerade det system för fastställelse av priser som var anpassat till markanden som avtalen avsåg som ”garanti”. I femte och sista hand åberopar sökanden att kommissionen enbart gjorde en allmän uppskattning av att konkurrensen snedvridits, utan att undersöka de faktiska omständigheterna.

Sökanden gör gällande, för det fall sökandens argument avseende förekomsten av väsentliga formfel inte godtas, att det gjordes en felaktig rättstillämpning i det angripna beslutet. Enligt sökanden uppfyller inte de avtal som företaget ingått villkoren för att anses utgöra statligt stöd. Kommissionen fastställde för det första felaktigt att villkoret avseende privata investerare var uppfyllt, eftersom MVM inte befinner sig i en jämförbar situation med en typisk privat investerare. För det andra kan inte den aktuella åtgärden anses vara av selektiv art, eftersom avtalens undertecknande innebar en uttrycklig rättslig skyldighet. För det tredje beviljades inte stödet i fråga av staten, eftersom MVM är ett handelsbolag som bedriver verksamhet under marknadsekonomiska förhållanden. För det fjärde föreligger det inte någon snedvridning av konkurrensen eftersom det inte föreligger någon bevisning till stöd för att avtalen påverkar konkurrensen.

För del fall förstainstansrätten trots allt finner att villkoren för statligt stöd är uppfyllda, gör sökanden gällande att den tjänst som företaget utför utgör en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse, vilket medför att de avtal som sökanden ingick inte utgör statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Till stöd för sitt andrahandsyrkande, om befrielse från skyldigheten till återbetalning, åberopar sökanden proportionalitetsprincipen, principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen, samt rätten till ett rättsligt förfarande inför domstol.

Talan väckt den 21 augusti 2008 – Spira mot kommissionen

(Mål T-354/08)

(2008/C 285/86)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Diamanthandel A. Spira BVBA (Antwerpen, Belgien) (ombud: advokaterna J. Bourgeois, Y. Van Gerven, F. Louis och A. Vallery)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 5 juni 2008 i enlighet med artikel 7.2 i kommissionens förordning nr 773/2004, i ärende COMP/38.826/B-2-Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I förevarande mål har sökanden väckt talan mot kommissionens beslut (2008) D/203546 av den 5 juni 2008, genom vilket kommissionen fastslog att ändringen av de faktiska omständigheterna till följd av första instansrättens ogiltigförklaring av De Beerskoncernens enskilda åtagande ([1]) inte är en avgörande omständighet som ålägger kommissionen att ompröva sitt beslut (2007) D/200338 av den 26 januari 2007, genom vilket kommissionen på grund av avsaknaden av gemenskapsintresse avslog sökandens klagomål avseende överträdelser av artiklarna 81 EG och 82 EG i samband med användandet av De Beerskoncernens distributionsavtal Supplier of Choice (SoC) system som användes vid distributionen av rådiamanter (beslutet om återkallande ([2])) (ärende COMP/38.826/B-2-Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice).

Sökanden åberopar tre grunder till stöd för sin talan.

För det första gör sökanden gällande att kommissionen inte har iakttagit sin skyldighet att noggrant och opartiskt utreda de konkurrensbegränsande beteenden som anges i klagomålet.

För det andra gör sökanden gällande att kommissionen vid omprövningen av frågan angående begränsningen av insatsprodukter inte kunde åberopa att det saknades ett tillräckligt gemenskapsintresse för att gå vidare med klagomålet mot bakgrund av den betydande skada som är följden av begränsningen av insatsprodukter enligt SoC-systemet. Sökanden påpekar att frågan angående begränsningen av insatsprodukter ska anses vara av gemenskapsintresse då den påverkar tillgången till rådiamanter inom EU och även internationellt. Sökanden anser att distributionssystemet SoC är ett konkurrensbegränsande selektivt distributionssystem som begränsar inommärkeskonkurrensen.

För det tredje och i andra hand gör sökanden gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och otillräcklig motivering vid prövningen av effekterna av utestängningen genom att:

— inte först ha definierat den analyserade marknadens struktur, det berörda bolagets inflytande på marknaden och konkurrenternas ställning på marknaden, och

— underlåta att inleda undersökningar av de eventuella begränsningar eller monopol som leverantören, vars selektiva distributionssystem var under granskning, kan ha gjort sig skyldig till.

Vidare gör sökanden gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbart oriktig bedömning och har grundat sitt beslut på materiellt oriktiga uppgifter då den slog fast att SoC-avtalet inte fullständigt utesluter sekundära marknadsaktörer från tillgången till rådiamanter (åberopandet av nya omständigheterna).

---

(1) Dom av den 11 juli 2007 i mål T-170/06, Alrosa mot kommissionen, REG 2007, s. II-2601, överklagande ingett av kommissionen till EG-domstolen i mål C-441/07, kommissionen mot Alrosa (EUT C 283, s. 22).

(2) Sökanden överklagade beslutet om återkallande vid förstainstansrätten i mål T-108/07, Spira mot kommissionen (EUT C 129, s. 20).

Överklagande ingett den 26 augusti 2008 av Chantal De Fays av den dom som personaldomstolen meddelade den 17 juni 2008 i mål F-97/07, De Fays mot kommissionen

(Mål T-355/08 P)

(2008/C 285/87)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Chantal De Fays (Bereldange, Luxemburg) (ombud: advokaten F. Moyse)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

— förklara att detta överklagande kan upptas till sakprövning,

— upphäva den överklagade domen,

— bifalla klagandens yrkanden om ogiltigförklaring i målet vid personaldomstolen och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden yrkar genom förevarande överklagande att personaldomstolens dom av den 17 juni 2008 i mål F-97/07, genom vilken denna ogillade hennes talan om ogiltigförklaring av tillsättningsmyndighetens beslut av den 21 november 2006, med tillämpning av artikel 60 i tjänsteföreskrifterna, ska upphävas.

Klaganden åberopar två grunder för sitt överklagande:

Klaganden anser för det första att personaldomstolen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning i sin definition av det tidsmässiga tillämpningsområdet för beslutet av den 21 november 2006 varigenom administrationen dels konstaterat att klaganden varit frånvarande utan giltig anledning sedan den 19 oktober 2006, dels dragit in hennes lön för den tid som inte ingår i hennes semesterdagar. Klaganden gör nämligen gällande att personaldomstolen har ansett att det omtvistade beslutet endast har verkningar från och med den 19 oktober 2006 till och med den 13 december 2006, det vill säga till dess att administrationen erhöll ett läkarintyg avseende hennes frånvaro, trots att beslutet fortfarande har verkningar. Denna felaktiga rättstillämpning har sin grund i en oriktig rättslig bedömning av de faktiska omständigheterna. Enligt klaganden framgår denna oriktiga bedömning av handlingarna i ärendet.

Klaganden hävdar för det andra att omständigheten att personaldomstolens beslut att vidmakthålla beslutet om indragen utbetalning av klagandens lön, vilket bygger på att det förelåg ett tyst beslut, innebär en felaktig rättstillämpning som innefattar ett åsidosättande av artiklarna 25 andra stycket, 59.1 och 60 i tjänsteföreskrifterna och av kommissionens interna bestämmelser om tillsättningsmyndighetens behörighet och rätten till försvar.

Talan väckt den 1 september 2008 – Republiken Grekland mot kommissionen

(Mål T-356/08)

(2008/C 285/88)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Republiken Grekland (ombud: K. Chalkias och E. Leftheriotou)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— bifalla dess talan om ogiltigförklara det angripna kommissionsbeslutet i sin helhet, eller i andra hand ändra detta i enlighet med vad som mer specifikt anförs, fastställa att ingen rättelse har gjorts avseende sektorn för odlingsbar mark för skördeåren 2004 och 2005 eller, i alla händelser, att rättelsen varit begränsad till 5 procent och enbart avsåg kostnaderna för durumvete,

— dra av beloppet 609 833,96 euro från den ålagda rättelsen om 127 714 520,73 euro och från alla rättelser som i förekommande fall ålagts efter att talan väcktes i detta mål, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har åberopat följande grunder för sin talan, som avser ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2008) 3411 av den 8 juli 2008, publicerat under nr 2008/582/EG, om undantagande från gemenskapsfinansiering av utgifter om 127 714 520,73 euro som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ):

I den första grunden för ogiltigförklaring, som rör rättelsen beträffande durumveteodling och undantaget för durumvete, åberopar sökanden en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 4 i förordning (EEG) nr 3508/92 ([1]), av artikel 1.3 i förordning (EG) nr 1593/2000 ([2]), av artikel 58 i förordning (EG) nr 445/2002 ([3]) och av artikel 20 i förordning (EG) nr 1782/2003 ([4]), eftersom det är möjligt, på grundval av de tillämpliga bestämmelserna, att identifiera skiftena genom att använda annat kartografiskt material än ortofotografiska kartor, men likvärdigt med dessa. I andra hand görs gällande en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna och bristande motivering av de ålagda rättelserna. Sökande åberopar vidare att det saknas rättslig grund för rättelse, eftersom kommissionen enligt sökanden inte gjort en riktig tolkning av de faktiska omständigheterna och har överskridit gränserna för sitt bedömningsutrymme vad gäller den omständigheten att kontrollerna på plats inte utförts i tid.

Sökandens andra grund för ogiltigförklaring är bristande rättslig grund för och motivering av det påstådda upprepade återfallet och åsidosättandet av proportionalitetsprincipen och principen om berättigade förväntningar, då kommissionen enligt sökanden underrättats om att rättsliga problem hade försenat slutförandet av sökandens kontrollsystem trots att sökanden enligt kommissionens rekommendationer och i samarbete med kommissionen skulle följa en handlingsplan (*action plan*) för detta.

([1]) Rådets förordning (EEG) nr 3508/92 av den 27 november 1992 om ett integrerat system för administration och kontroll av vissa stödsystem inom gemenskapen (EGT L 355, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 46, s. 78).

([2]) Rådets förordning (EG) nr 1593/2000 av den 17 juli 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 3508/92 om ett integrerat system för administration och kontroll av vissa stödsystem inom gemenskapen (EGT L 182, s. 4).

([3]) Kommissionens förordning (EG) nr 445/2002 av den 26 februari 2002 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden (EGT L 74, s. 1).

([4]) Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 (EUT L 270, s. 1).

Talan väckt den 5 september 2008 – Abouchar mot Kommissionen

(Mål T-367/08)

(2008/C 285/89)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Michel Abouchar (Dakar, Senegal) (ombud: advokaterna B. Dubreuil Basire och J.-J. Lorang)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— fastställa att de anställda på kommissionen/EUF har begått brottsliga handlingar i sitt tjänsteutövande,

— fastställa att kommissionen/EUF har överträtt bestämmelserna i artiklarna 155 EG och 311 i fjärde Lomékonventionen samt de allmänna rättsprinciperna om god förvaltningssed, omsorg och skydd för berättigade förväntningar,

— fastställa att dessa handlingar har medfört en direkt skada för sökanden och förplikta kommissionen/EUF att solidariskt utge skadestånd till honom för ett sammanlagt belopp av 4 500 000 euro,

— förplikta kommissionen/EUF att till sökanden utge ett belopp av 100 000 euro för de kostnader som sökanden har haft utöver rättegången och

— förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader i denna instans.

Grunder och huvudargument

Genom sin talan om utomobligatoriskt skadeståndsansvar avser sökanden att få fastställt att kommissionen överträtt budgetförordningar rörande verkställigheten av den sjätte och sjunde Europeiska utvecklingsfonden (nedan kallad EUF) samt konventioner som binder gemenskapen och de afrikanska staterna, Karibien och Stilla havet (AKS) även kallade tredje och fjärde Lomékonventionerna ([1]), inom ramen för förvaltningen av EUF:s medel beträffande ett projekt för finansiering av små och medelstora företag i områdena Saint Louis och Senegal.

I målet anser sökanden, som mottar ett lån för att driva ett projekt avseende grönsaksodling i den ersättningsberättigade regionen, att hans jordbruksprojekt som genomförts inom ramen för Europeiska utvecklingsfonden omedelbart avstannat till följd av fel vid förvaltningen och förskingring av medel som påstås ha utförts av de anställda vid kommissionen

Sökanden åberopar i huvudsak två försummelser från kommissionens sida som kan medföra ett utomobligatoriskt skadeståndsansvar för gemenskapen. Sökanden anför dels de fel som begåtts av de anställda i sitt tjänsteutövande, dels bristen på kontroll över den finansiering som kommissionen beviljat. Vidare anför han att artiklarna 155 EG och 311 i fjärde Lomékonventionen samt de allmänna rättsprinciperna om god förvaltningssed, omsorg och skydd för berättigade förväntningar överträtts.

(1) Lomékonventionen har sedan den 23 juni 2000 ersatts av Cotonouavtalet (EUT L 317, s. 3). Sökanden åberopar emellertid fortfarande tredje och fjärde Lomékonventionerna i sin ansökan.

Talan väckt den 3 september 2008 – Nuova Agricast mot kommissionen

(Mål T-373/08)

(2008/C 285/90)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Nuova Agricast (Cerignola, Italien) (ombud: advokaten M.A. Calabrese)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska förplikta svaranden att till sökanden utge

— 1 447 249 euro, eller det högre eller lägre belopp som fastställs i målet, i skadestånd för det lägre rörelseresultat som företaget uppnådde under det verksamhetsår som slutade den 30 juni 2003 i förhållande till det resultat som skulle ha uppnåtts om investeringsprogrammet hade fullföljts, räknat från den 1 juli 2003 fram till dagen för domen,

— 1 432 497 euro, eller det högre eller lägre belopp som fastställs i målet, i skadestånd för det lägre rörelseresultat som företaget uppnådde under det verksamhetsår som slutade den 30 juni 2004 i förhållande till det resultat som skulle ha uppnåtts om investeringsprogrammet hade fullföljts, räknat från den 1 juli 2004 fram till dagen för domen,

— 2 009 197 euro, eller det högre eller lägre belopp som fastställs i målet, i skadestånd för det lägre rörelseresultat som företaget uppnådde under det verksamhetsår som slutade den 30 juni 2005 i förhållande till det resultat som skulle ha uppnåtts om investeringsprogrammet hade fullföljts, räknat från den 1 juli 2005 fram till dagen för domen,

— 1 830 564 euro, eller det högre eller lägre belopp som fastställs i målet, i skadestånd för det lägre rörelseresultat som företaget uppnådde under det verksamhetsår som slutade den 30 juni 2006 i förhållande till det resultat som skulle ha uppnåtts om investeringsprogrammet hade fullföljts, räknat från den 1 juli 2006 fram till dagen för domen,

— 1 947 081 euro, eller det högre eller lägre belopp som fastställs i målet, i skadestånd för det lägre rörelseresultat som företaget uppnådde under det verksamhetsår som slutade den 30 juni 2007 i förhållande till det resultat som skulle ha uppnåtts om investeringsprogrammet hade fullföljts, räknat från den 1 juli 2007 fram till dagen för domen,

— ränta på dessa belopp, beräknad från dagen för domen tills full betalning sker, enligt den räntesats som ECB tillämpar för sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner plus det antal procentenheter som förstainstansrätten finner skäligt, vilket enligt sökanden inte torde understiga två procentenheter, och

— rättegångskostnaderna, inklusive CTP:s kostnader för år 2008.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan utgör den naturliga fortsättningen på talan i mål T-362/05, där sökanden bland annat yrkade att kommissionen skulle förpliktas att utge skadestånd för utebliven vinst, motsvarande mellanskillnaden mellan rörelseresultatet enligt med balansräkningen den 30 juni 2003 och därefter den 30 juni åren 2004, 2005, 2006 respektive 2007 jämfört med de resultat som hade uppnåtts om investeringsprogrammet hade genomförts.

Sökanden håller i denna talan kommissionen ansvarig för samma (eller nästan samma) rättstridighet som redan gjorts gällande i mål T-362/05. Även kritiken rörande svarandens rättsakter och uppträdande är densamma som i nämnda mål men med hänsyn tagen till vad Europeiska gemenskapernas domstol slog fast i sin dom av den 15 april 2008 i mål C-390/06 P, Nuova Agricast mot kommissionen.

Talan väckt den 10 september 2008 – Republiken Portugal mot kommissionen

(Mål T-378/08)

(2008/C 285/91)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes och J. de Oliveira)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— i första hand ogiltigförklara betalningsföreläggandet från generaldirektören för GD Inre marknaden och tjänster, vilket översänts genom skrivelsen MARKT/C2/PMS/bmgD(2008) 13692 av den 15 juli 2008 med rubriken ”krav på betalning av det löpande vite som Republiken Portugal är skyldig att betala enligt domen i målet C-70/06, kommissionen mot Republiken Portugal”,

— i andra hand ogiltigförklara detta föreläggande, såvitt det har rättsverkningar för tiden efter den 29 januari 2008,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna eller, för det fall förstainstansrätten sätter ned det löpande vitet, förordna att vardera parten ska bära sin rättegångskostnad.

Grunder och huvudargument

Republiken Portugal gör gällande att staten till fullo har följt domstolens domar genom lag 67/2007, som uttryckligen upphäver lagdekret nr 48051.

Republiken Portugal gör vidare gällande att generaldirektören för GD Inre marknaden och tjänster saknade behörighet att anta det angripna föreläggandet, att Republiken Portugals rätt till försvar åsidosattes vid antagandet av föreläggandet, att föreläggandet är bristfälligt motiverat och att det antogs i strid med väsentliga formföreskrifter.

Talan väckt den 9 september 2008 – Konungariket Nederländerna mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-380/08)

(2008/C 285/92)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Konungariket Nederländerna (befullmäktigade ombud: C. Wissels, och M. de Mol)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 30 juni 2008 med referensnummer SG.E3/MV/psi D(2008)5364.

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom beslut av den 13 september 2006 i ärende nr COMP/38.456 – Bitumen (Nederländerna) ([1]) ålade kommissionen ett stort antal företag, leverantörer och köpare av vägbitumen böter på grund av överträdelse av artikel 81 EG. Kommissionen offentliggjorde inte samtliga uppgifter i beslutet. Ett flertal juridiska personer, offentliga och privata, däribland sökanden, led allvarlig skada på grund av dessa företags agerande. Eftersom det skulle vara ytterst värdefullt för ersättningen av denna skada att få kännedom om dessa upplysningar, ansökte sökanden med stöd av artikel 6.1 i förordning nr 1049/2001 ([2]) om tillgång till den fullständiga ocensurerade versionen av beslutet av den 13 september 2006. Kommissionen avslog denna ansökan genom beslut av den 30 juni 2008.

Till stöd för ansökan har sökanden för det första åberopat att det angripna beslutet strider mot rätten till tillgång till handlingar som föreskrivs i artikel 255 EG jämförd med artiklarna 1 och 4 i förordning nr 1049/2001.

Sökanden anser för det andra att kommissionen borde ha lämnat delvis tillgång till handlingarna i enlighet med artikel i förordning nr 1049/2001.

För det tredje strider det angripna beslutet mot proportionalitetsprincipen.

För det fjärde strider det angripna beslutet mot artikel 253 EG på grund av brist i motiveringen.

För det femte strider det angripna beslutet enligt sökanden slutligen mot artikel 10 EG jämförd med proportionalitetsprincipen.

(1) Kommissionens beslut 2007/534/EG av den 13 september 2006 om ett förfarande enligt artikel 81 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (ärende nr COMP/F/38.456 – Bitumen (Nederländerna)) (delgivet med nr K(2006) 4090) (EUT L 196, 2007, s. 40).

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

Talan väckt den 16 september 2008 – Den autonoma regionen Sardinien mot kommissionen

(Mål T-394/08)

(2008/C 285/93)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Den autonoma regionen Sardinien (ombud: advokaterna A. Fantozzi, P. Carrozza och G. Mameli)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 3 juli 2008 (statligt stöd C1/2004 Italien – Generalsekretariatets registreringsenhet (208) D/204339), avseende det statliga stödet "Den regionala lagen nr 9 av år 1998 – Missbruk av stöd N 272/98"

Grunder och huvudargument

I regionen Sardiniens lag nr 9 av den 11 mars 1998 föreskrevs krediter såsom incitament för förändring och anpassning av hotellindustrin. Det stöd som härigenom infördes godkändes av kommissionen. Trots detta meddelade svaranden den 3 juli 2008 den italienska regeringen det beslut som överklagats till förevarande domstol. I detta beslut angavs att det inom ramen för det statliga stödet i fråga medgetts stöd för investeringar som inte omfattades av den ansökan om stöd som ingavs innan projektet inleddes, vilket är oförenligt med riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål (1).

Sökanden gör till stöd för sina argument gällande åsidosättande av väsentliga formföreskrifter då motiveringen är motsägelsefull, den påstått bristande relevansen av förväntan för bedömningen av "incitamentseffekten" med avseende på mottagarna och således för bedömningen av kriteriet "nödvändigheten av stödet".

Sökanden framhåller härvid särskilt att en korrekt bedömning av mottagarnas förväntan skulle ha medfört att kommissionen tillmätt den omständigheten rätt betydelse att det statliga stödet i fråga:

— i begreppsmässigt hänseende helt låg i linje med gällande lagenliga bestämmelser, enligt vilka tilldelningen av stöd var oberoende av bedömningen av om investeringarna redan gjorts eller inte,

— hade antagits genom en regional lag som godkänts utan att det var möjligt att "Riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål" hade kunnat ha någon inverkan på lagen, då denna antogs endast en dag efter det att nämnda riktlinjer offentliggjordes i *Officiella tidningen*,

— de mottagande företagen hade inlett verksamhet just därför att de förväntade sig att få åtnjuta stöd, vilket således fullt ut fungerat såsom incitament.

Kommissionen gör följaktligen fel när den söker bedöma stödets incitamentseffekt på grundval av det antagande, som inte styrkts, att mottagaren då denne inte ingett någon ansökan innan investeringen gjordes, skulle ha gjort denna investering oberoende av stödet.

Att kommissionens bedömning är felaktig följer tydligt av den omständigheten att det är omöjligt att utgå ifrån att den regionala lagen nr 9/1998 ursprungligen var förenlig med nämnda riktlinjer från år 1998.

Svaranden gjorde även fel när den grundade sin bedömning på ett icke-processrättsligt kriterium rörande "saken" avseende stödets förenlighet med den gemensamma marknaden, nämligen på antagandet att det inte förelåg någon incitamentseffekt när någon ansökan inte ingetts innan investeringen gjordes. En sådan ansökan föreskrevs först med hänvisning till statligt stöd för regionala ändamål i ovannämnda riktlinjer och det fanns därför inte någon kännedom om och kunde inte heller finnas någon kännedom om denna dessförinnan.

Svarandens bedömning förefaller dessutom strida mot artikel 88 i EG-fördraget och förordning nr 659/99/EG, eftersom det i det överklagade beslutet fullständigt saknas motivering för att stödet i fråga ska anses vara olagligt snarare än anses ha missbrukats, samtidigt som återkrav i princip är omöjligt om åtgärden anses ha missbrukats.

(1) EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.

Talan väckt den 22 september 2008 – Upphovsmannaförbundet "ZAiKS" mot kommissionen

(Mål T-398/08)

(2008/C 285/94)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Upphovsmannaförbundet "ZAiKS" (Warszawa, Polen) (ombud: B. Borkowska och M. Błeszyński)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara artikel 3 och artikel 4.2 och 4.3 (i den mån den hänför sig till artikel 3) i kommissionens beslut av den 16 juli 2008 i ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/C2/38.698-CISAC),

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har yrkat att kommissionens beslut av den 16 juli 2008 i ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/C2/38.698-CISAC) ska ogiltigförklaras i den mån det hänför sig till samordnade förfaranden som rör villkoren för tillvaratagandet av rätten till offentlig uppspelning av musik och beviljandet av motsvarande licens genom upphovsrättsorganisationerna såvitt avser den form som inskränkningen av medlemskapet tagit i ömsesidighetsöverenskommelserna, såsom följer av CISAC:s mönsteravtal (mönsteravtal från Confédération Internationale des Sociétés d'Auteurs et Compositeurs – Internationell paraplyorganisation för upphovsrättsorganisationerna, CISAC) eller tillämpas i praxis.

Sökanden stöder sin talan på följande grunder:

— Kommissionen har inte gjort en balanserad avvägning av alla de väsentliga omständigheter som krävs för en korrekt tolkning av begreppet "samordnat förfarande" genom att därvid inte till fullo beakta de faktiska omständigheterna och på ett felaktigt sätt beakta alla de oskiljaktigt sammanhängande beståndsdelar som nyttjandet av upphovsrätten består av.

— Kommissionen har gjort en felaktig bedömning av de grunder på vilka den territorialitetsprincip som valts i ömsesidighetsöverenskommelserna baseras.

— Kommissionen har felaktigt återgett och bedömt följderna av en eventuell ändring av det aktuella systemet för nyttjande av upphovsrätter.

— Kommissionen har gjort en oriktig bedömning av samtliga bevis i ärendet med hänsyn till att den inte beaktade de av sökanden anförda faktiska omständigheterna vad gäller de särskilda förhållanden som gäller upphovsmannaförbundet ZAiKS och den polska lagstiftningen på området för nyttjande av upphovsrätt.

Förstainstansrättens beslut av den 2 september 2008 – CLL Centres de langues mot kommissionen

(Mål T-202/08) [1]

(2008/C 285/95)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

[1] EUT C 183, 19.7.2008.

EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL

Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den 25 september 2008 – Guido Strack mot kommissionen

(Mål F-44/05) [1]

(Personalmål — Tjänstemän — Rekrytering — Meddelande om lediga tjänster — Avslag på ansökan om tjänst — Talan om ogiltigförklaring och skadestånd — Upptagande till sakprövning — Berättigat intresse av att få saken prövad — Pensionering — Uttagningskommitté — Sammansättning — Nya bestämmelsers tillämplighet i tiden — Oberoende — Opartiskhet — Meddelande om beslut)

(2008/C 285/96)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Guido Strack (Köln, Tyskland) (ombud: inledningsvis Mosar, därefter M. Wehrheim, därefter F. Gengler, slutligen P. Goergen)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Berscheid och H. Kraemer)

Saken

Dels ogiltigförklaring av kommissionens beslut att avslå sökandens ansökan till tjänsten som chef för enheten för anbud och kontrakt och att utnämna en annan kandidat till denna tjänst, dels begäran om skadestånd

Domslut

1) *Begäran om ogiltigförklaring av beslutet att utnämna A till tjänsten som chef för enheten för anbud och kontrakt vid Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer avvisas.*

2) *Beslutet att avslå Guido Stracks ansökan till tjänsten som chef för enheten för anbud och kontrakt vid Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer ogiltigförklaras.*

3) *Europeiska gemenskapernas kommission ska utge ett skadestånd på 2 000 euro till sökanden.*

4) *Talan ogillas i övrigt.*

5) *Guido Strack ska bära hälften av sin rättegångskostnad.*

6) *Europeiska gemenskapernas kommission ska bära sin rättegångskostnad och ersätta hälften av Guido Stracks rättegångskostnad.*

[1] EUT C 205, s. 28 (målet var ursprungligen registrerat vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt under nummer T-225/05 och överfördes till Europeiska unionens personaldomstol genom beslut av den 15 december 2005).

Personaldomstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 september 2008 – Coto Moreno mot kommissionen

(Mål F-127/07) [1]

(Personalmål — Tjänstemän — Allmänt uttagningsprov — Beslut att inte uppta sökanden i förteckning över godkända sökande — Bedömning av de skriftliga och de muntliga proven)

(2008/C 285/97)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Juana Maria Coto Moreno (Gaborone, Botswana) (ombud: advokaterna K. Lemmens och C. Doutrelepont)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Eggers och M. Velardo.)

Saken

Ogiltigförklaring av det beslut som uttagningskommittén vid uttagningsprovet EPSO AD/25/05 fattade den 12 februari 2007 att inte uppta sökanden i förteckningen över godkända sökande vid nämnda uttagningsprov – Begäran om skadestånd

Domslut

1) *Juana Maria Coto Morenos talan ogillas.*

2) *Vardera parten ska bära sin rättegångskostnad.*

[1] EUT C 22, 26.1.2008, s. 57.

Talan väckt den 30 juli 2008 – Kipp mot Europol

(Mål F-65/08)

(2008/C 285/98)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Michael Kipp (Haag, Nederländerna) (ombud: advokat P. de Casparis)

Svarande: Europeiska polisbyrån (Europol)

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av Europols beslut av den 4 oktober 2007 varigenom sökanden informeras om att han inte kan erbjudas en fast tjänst av Europol.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara beslutet av den 4 oktober 2007 varigenom sökanden informeras om att han inte kan erbjudas en fast tjänst av svaranden, beslutet av den 29 april 2008 att avslå det framställda klagomålet mot det första beslutet och beslutet av den 12 juni 2008 som hänger samman med beslutet av den 4 oktober 2007 samt

— förplikta Europol att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 6 augusti 2008 – Visser-Fornt Raya mot Europol

(Mål F-67/08)

(2008/C 285/99)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Maria Teresa Visser-Fornt Raya (Haag, Nederländerna) (ombud: advokat P. de Casparis)

Svarande: Europeiska polisbyrån (Europol)

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av Europols beslut av den 4 oktober 2007 varigenom sökanden informeras om att hon inte kan erbjudas en fast tjänst av Europol.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara beslutet av den 4 oktober 2007 varigenom sökanden informeras om att hon inte kan erbjudas en fast tjänst av svaranden, beslutet av den 29 april 2008 att avslå det framställda klagomålet mot det första beslutet och beslutet av den 12 juni 2008 som hänger samman med beslutet av den 4 oktober 2007 samt

— förplikta Europol att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 6 augusti 2008 – Sluiter mot Europol

(Mål F-68/08)

(2008/C 285/100)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Rudolf Sluiter (Hillegom, Nederländerna) (ombud: advokaten P. de Casparis)

Svarande: Europeiska polisbyrån (Europol)

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av Europols beslut av den 4 oktober 2007, varigenom sökanden underrättades om att det inte var möjligt att erbjuda honom en fast tjänst.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara beslutet av den 4 oktober 2007, genom vilket svaranden underrättade sökanden om att det inte var möjligt att erbjuda honom en fast tjänst, beslutet av den 29 april 2008 om att avslå sökandens begäran om omprövning av förstnämnda beslut samt beslutet av den 12 juni 2008, varigenom beslutet av den 4 oktober 2007 förlängdes, och

— förplikta Europol att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 6 augusti 2008 – Brigitte Knöll mot Europol

(Mål F-69/08)

(2008/C 285/101)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Brigitte Knöll (Hochheim, Tyskland) (ombud: advokaten P. de Casparis)

Svarande: Europeiska polisbyrån (Europol)

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av beslutet av den 4 oktober 2007, varigenom Europol underrättat sökanden att det inte fanns någon möjlighet att erbjuda henne en fast anställning.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara beslutet av den 4 oktober 2007, varigenom svaranden underrättat sökanden att det inte fanns någon möjlighet att erbjuda henne en fast anställning, och av beslutet av den 29 april 2008 varigenom sökandens klagomål mot det första beslutet och mot beslutet av den 12 juni 2008, som utgör en förlängning av beslutet av den 4 oktober 2007, avslogs,

— förplikta Europol att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 1 september 2008 – Aparicio m.fl. mot kommissionen

(Mål F-75/08)

(2008/C 285/102)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Jorge Aparicio (Antiguo Cuscatlan, Salvador) m.fl. (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och E. Marchal)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Saken och beskrivning av tvisten

Dels fastställelse av att artikel 5 punkt 1 d i de allmänna genomförandebestämmelserna om förfarandet vid anställning och användning av sådana kontraktsanställda som avses i artikel 3a är rättsstridig, dels yrkande om ogiltigförklaring av Europeiska rekryteringsbyråns beslut att inte uppta sökandenas namn på förteckningen över godkända sökande och i databasen hänförlig till rekryteringsförfarande CAST 27/Relex.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

— fastställa att artikel 5 punkt 1 d i de allmänna genomförandebestämmelserna om förfarandet vid anställning och användning av sådana kontraktsanställda som avses i artikel 3a är rättsstridig,

— ogiltigförklara Europeiska rekryteringsbyråns beslut att inte uppta sökandenas namn på förteckningen över godkända sökande och i databasen hänförlig till rekryteringsförfarande CAST 27/Relex samt

— förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 18 september 2008 – Behmer mot parlamentet

(Mål F-76/08)

(2008/C 285/103)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Joachim Behmer (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och E. Marchal)

Svarande: Europaparlamentet

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet att inte befordra sökanden till lönegrad AD 13 under befordringsförfarandet år 2007.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara beslutet att inte befordra sökanden till lönegrad AD 13 under befordringsförfarandet år 2007 och

— förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 15 september 2008 – Vicente Carbajosa m.fl. mot Kommissionen

(Mål F-77/08)

(2008/C 285/104)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Isabel Vicente Carbajosa (Bryssel, Belgien) m.fl. (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och E. Marchal)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Saken och beskrivning av tvisten

Yrkande om fastställelse av att kommissionens beslut att begränsa publiceringen av meddelande om uttagningsprov EPSO/AD/116/08 och EPSO/AD/117/08 till tre språk är rättstridigt samt fastställa att dessa meddelanden är rättstridiga, och följaktligen yrkande om ogiltigförklaring av Europeiska rekryteringsbyråns individuella beslut att neka sökandena tillträde till uttagningsproven.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

— fastställa att kommissionens beslut att begränsa publiceringen av meddelande om uttagningsprov EPSO/AD/116/08 och EPSO/AD/117/08 till tre språk är rättstridigt samt fastställa att dessa meddelanden är rättstridiga,

— ogiltigförklara Europeiska rekryteringsbyråns individuella beslut att neka var och en av de sökande tillträde till uttagningsproven EPSO/AD/116/08 och EPSO/AD/117/08 samt

— förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.